

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 30. april 2010

-ARBEIDSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	7
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn	7
32009 L 0038 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/38/EF av 6. mai 2009 om opprettelse av et europeisk samarbeidsutvalg eller en framgangsmåte i foretak som omfatter virksomhet i flere medlemsstater og i konserner som omfatter foretak i flere medlemsstater, med sikte på å informere og konsultere arbeidstakere (omarbeidet utgave) (vedlegg XVIII AD gr2)	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	8
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn	8
32009 L 0104 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/104/EF av 16. september 2009 om minstekrav til helse og sikkerhet ved bruk av arbeidsutstyr i arbeidet (vedlegg XVIII AD gr3)	8
-FINANSDEPARTEMENTET.....	9
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
Vedlegg IX Finansielle tjenester	9
32009 L 0044 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endelig oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapirer og av direktiv 2002/47/EF om finansiell sikkerhetsstillelse når det gjelder sammenknyttede systemer og fordringer (vedlegg IX FIN gr1).....	9
-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET	11
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	11
Vedlegg XIV Konkurranseregler.....	11
32009 R 0906 Kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 av 28. september 2009 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden mellom rederier som driver linjefart (konsortier) (vedlegg XIV FAD gr2)	11
32010 R 0267 Kommisjonsforordning (EF) nr. 267/2010 av 24. mars 2010 om anvendelse av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden i forsikringssektoren (vedlegg XIV FAD gr2).....	12
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	14

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	14
Kapittel XII Næringsmidler	14
32007 L 0068 Kommisjonsdirektiv 2007/68/EF av 27. november 2007 om endring av vedlegg III a til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF, i forhold til visse matvareingredienser (vedlegg II kap XII HOD gr2)	14
32008 L 0128 Kommisjonsdirektiv 2008/128/EF av 22. desember 2008 om spesifikke renhetskriterier for fargestoffer til næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)	15
32009 L 0010 Kommisjonsdirektiv 2009/10/EF av 13. februar 2009 om endring av direktiv 2008/84/EF som gir spesifikke renhetskriterier for andre tilsetningsstoffer enn fargestoffer og søtstoffer (vedlegg II kap XII HOD gr2)	15
32009 L 0039 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/39/EF 6. mai 2009 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov (vedlegg II kap XII HOD gr2)	16
32009 L 0106 Kommisjonsdirektiv 2009/106/EF av 14. august 2009 om endring av rådsdirektiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter bestemt til konsum (vedlegg II kap XII HOD gr2)	17
32009 R 0415 Kommisjonsforordning (EF) nr. 415/2009 av 20. mai 2009 om endring av direktiv 2007/68/EF om endring av vedlegg IIIa til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF når det gjelder visse matvareingredienser (vedlegg II kap XII HOD gr2)	17
32009 R 0450 Kommisjonsforordning (EF) nr. 450/2009 av 29. mai 2009 om aktive og intelligente materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)	18
32009 R 0822 Kommisjonsforordning (EF) nr. 822/2009 av 27. august 2009 om maksimumsgrenseverdier for azokystrobin, atrazin, klormekvat, cyprodinil, ditiokarbamater, fludioksinil, fluoksypyr, indoksakarb, mandipropamid, kaliumtrijodid, spirotetramat, tetrakonazol og tiram (vedlegg II kap XII HOD gr2)	19
32009 R 0953 Kommisjonsforordning (EF) nr. 953/2009 av 13. oktober 2009 om stoffer som kan tilsettes med en spesiell ernæringsmessig hensikt i næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov (vedlegg II kap XII HOD gr2)	20
32009 R 0975 Kommisjonsforordning (EF) nr. 975/2009 av 19. oktober 2009 om endring av direktiv 2002/72/EF om plastmaterialer og -gjenstander i kontakt med næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)	21
32009 R 1050 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1050/2009 av 28 oktober 2009 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for azokystrobin, acetamiprid, klomazon, cyflufenamid, emamektin benzoat, famoksadon, fenbutatinoksyd, flufenoksuron, flupikolid, indoksakarb, ioksynil,	

mepanipyrim, protiokonazol, pyridalyl, tiakloporid og trifloksystrobin i og på enkelte produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	22
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	23
Kapittel XVI Kosmetikk	23
32006 L 0078 Kommissjonsdirektiv 2006/78/EF av 29. september 2006 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg II til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2).....	23
32009 L 0130 Kommissjonsdirektiv 2009/130/EF av 12. oktober 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2).....	23
32009 L 0134 Kommissjonsdirektiv 2009/134/EF av 28. oktober 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2).....	24
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	25
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	25
Kapittel XII Næringsmidler	25
32009 L 0032 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/32/EF av 23. april 2009 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ekstraksjonsmidler anvendt ved fremstilling av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser (omarbeiding)	25
(vedlegg II kap XII HOD gr3).....	25
Kapittel XVI Kosmetikk	25
32009 L 0129 Kommissjonsdirektiv 2009/129/EF av 9. oktober 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr3).....	25
-JUSTISDEPARTEMENTET	27
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	27
Vedlegg XXII Selskapsrett	27
32009 L 0101 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/101/EF av 16. september 2009 om samordning av de garantier som kreves i medlemsstatene av selskaper som definert i traktatens artikkel 48 annet ledd for å verne selskapsdeltakeres og tredjemanns interesser, med det formål å gjøre garantiene likeverdige (vedlegg XXII JD gr3).....	27
32009 L 0102 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/102/EF av 16. september 2009 på området selskapsrett om enpersonsaksjeselskaper (vedlegg XXII JD gr3)	27

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET	28
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	28
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	28
32009 H 0708.01 Kommisjonsrekommendasjon av 18. juni 2009 om etableringen av et europeisk referanserammeverk for kvalitetssikring i yrkesrettet utdanning og opplæring (EQARF) (prot 31 KD gr3)	28
32009 H 0708.02 Kommisjonsrekommendasjon av 18. juni 2009 om etableringen av et europeisk poengsystem for yrkesrettet utdanning og opplæring (ECVET) (prot 31 KD gr3).....	28
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	30
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	30
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	30
Kapittel I Veterinære forhold	30
32009 D 0248 Kommisjonsvedtak 2009/248/EF av 18. mars 2009 om endring av vedtak 2008/185/EF med hensyn til krav til dyrehelse ved handel med svin mellom medlemsstater eller regioner i medlemsstater som er fri for pseudorabies (vedlegg I kap I LMD gr2).....	30
32009 R 0123 Kommisjonsforordning (EF) nr. 123/2009 av 10. februar 2009 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1266/2007 (Blåtunge) vedrørende vilkår for forflytning av dyr innenfor samme restriksjonssone og kriterier for unntak for dyr fra forflytningsforbudet i direktiv 2005/75/EF (vedlegg I kap I LMD gr2).....	30
Kapittel II Fôrvarer.....	31
32009 R 1087 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1087/2009 av 12. november 2009 om godkjenning av et enzympreparat av endo-1,4-beta-xylanase produsert av Trichoderma reesei (ATCC PTA 5588), subtilisin produsert av Bacillus subtilis (ATCC 2107) og alfa-amylase produsert av Bacillus amyloliquefaciens (ATCC 3978) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, ender og slaktekalkun (innehaver av godkjenningen Danisco Animal Nutrition, godkjent forhandler Finnfeeds International Limited) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	31
32009 R 1088 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1088/2009 av 12. november 2009 om godkjenning av nytt bruksområde for et enzympreparat av 6-fytase produsert av Aspergillus oryzae (DSM 17594) som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris, slaktegris, slaktefjørfe og verpefjørfe (innehaver av godkjenningen er DSM Nutritional Products Ltd. representert ved DSM Nutritional Products Sp. Z.o.o.) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	32
32009 R 1091 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1091/2009 av 13. november 2009 om godkjenning av et enzympreparat av endo-1,4-beta-xylanase produsert av Trichoderma reesei (MUCL 49755) og endo-1,3(4)-beta-glukanase produsert av Trichoderma reesei (MUCL 49754) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Aveve NV) (vedlegg I kap II LMD gr2)	32

32009 R 1096 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1096/2009 av 16. november 2009 om godkjenning av et enzympreparat av endo-1,4-beta-xylanase produsert av Aspergillus niger (CBS 109.713) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling og godkjenning av nytt bruksområde for dette preparatet som tilsetningsstoff i fôr til ender (innehaver av godkjenningen er BASF SE) og endring av forordning (EF) nr. 1458/2005 (vedlegg I kap II LMD gr2).....	33
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	34
Kapittel XIV Gjødning.....	34
32008 R 1107 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1107/2008 av 7. november 2008 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2003/2003 om gjødning med hensyn til tilpasning av vedlegg I og IV til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XIV LMD gr2).....	34
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	34
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	34
Kapittel I Veterinære forhold	34
32008 L 0120 Rådsdirektiv 2008/120/EF av 18. desember 2008 om minstekrav for beskyttelse av svin (konsolidert utgave)(vedlegg I kap I LMD gr3)	34
32009 D 0019 Kommisjonsvedtak 2009/19/EF av 9. januar 2009 endring av vedtak 2008/655/EF med hensyn til godkjenning av visse medlemsstaters nødvaksinasjonsplaner mot blåttunge og om fastsettelse av Fellesskapets finansielle bidrag for 2007 og 2008 (vedlegg I kap I LMD gr3)	35
32009 D 0255 Kommisjonsvedtak 2009/255/EF av 20. mars 2009 om endring av vedtak 2003/135/EF som gjelder planene for nødvaksinering av villsvin og utryddelse av klassisk svinepest i visse områder i delstatene Nordrhein-Westfalen og Rheinland-Pfalz (Tyskland) (vedlegg I kap I LMD gr3)	35
32009 D 0342 Kommisjonsvedtak 2009/342/EF av 23. april 2009 om endring av vedtak 2003/467/EF når det gjelder erklæring om at visse regioner i Italia er offisielt fri for storfetuberkulose, storfebrucellose og smittsom storfeleukose, at visse regioner i Polen er offisielt fri for smittsom storfeleukose og at Polen og Slovenia er offisielt fri for storfetuberkulose (vedlegg I kap I LMD gr3)	36
32009 D 0422 Kommisjonsvedtak 2009/422/EF av 26. mai 2009 om endring av vedtak 2003/135/EF i forhold til planene for nødvaksinering mot, og utryddelse av, klassisk svinepest hos villsvin i visse områder i Tyskland (vedlegg I kap I LMD gr3)	36
Kapittel III Plantesanitære forhold	37
32009 D 0786 Kommisjonsvedtak 2009/786/EF av 26. oktober 2009 om fritak for Storbritannia fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/402/EØF når det gjelder Avena strigosa Schreb (vedlegg I kap III LMD gr3).....	37
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	38
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	38

Vedlegg XX Miljø.....	38
Kapittel I Generelt	38
32007 L 0002 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om etablering av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskapet (INSPIRE) (vedlegg XX kap I MD g1).....	38
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	40
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	40
Kapittel XV Farlige stoffer.....	40
32009 D 0603 Kommisjonsbeslutning 2009/603/EF av 5. august 2009 om registreringskrav for produsenter av batterier og akkumulatører i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)	40
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	42
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	42
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	42
Kapittel XX Fritt varebytte - generelt	42
32009 H 0524 Kommisjonsrekommendasjon 2009/524/EF av 29. juni 2009 om forbedring av det indre marked (vedlegg II kap XX NHD gr3).....	42
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	44
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	44
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	44
Kapittel II Jord- og skogbrukstraktorer.....	44
32009 L 0064 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/64/EF av 13. juli 2009 om radiostøydemping på jord- og skogbrukstraktorer (kodifisering) (vedlegg II kap II SD gr2)	44
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	45
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	45
32009 R 0923 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 923/2009 av 16. september 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1692/2006 om innføring av det andre "Marco Polo"-programmet for tildeling av finansiell støtte frå Fellesskapet for å fremje eit meir miljøvennleg godstransportsystem (Marco Polo II) (prot 31 SD gr3)	45

-ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32009 L 0038 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/38/EF av 6. mai 2009 om opprettelse av et europeisk samarbeidsutvalg eller en framgangsmåte i foretak som omfatter virksomhet i flere medlemsstater og i konserner som omfatter foretak i flere medlemsstater, med sikte på å informere og konsultere arbeidstakere (omarbeidet utgave) (vedlegg XVIII AD gr2)

Sammendrag av innhold

Regler om Europeiske Samarbeidsutvalg finnes allerede i direktiv 94/45/EF, som ble vedtatt i 1994, og som er tatt inn i EØS-avtalen. Reglene skal sikre informasjon og konsultasjon av arbeidstakerne i større multinasjonale selskaper og konsern. Revisjonen av direktivet tar sikte på å gjøre de eksisterende reglene mer effektive, avklare rettslig usikkerhet og problemer med anvendelsen av reglene, samt å harmonisere reglene bedre med andre direktiver om ansattes medbestemmelse. Blant annet defineres det nærmere hva som menes med informasjon og konsultasjon, når arbeidstakernes skal informeres og konsulteres, og det gis regler om sanksjoner ved brudd på reglene og om hvorledes situasjonen skal reguleres ved større endringer i konserner mv (f.eks større fusjoner etc).

Merknader

Direktivet er hjemlet i EF-traktaten artikkel 137, og ble vedtatt etter prosedyren i artikkel 251 (medbestemmelsesprosedyren). Direktiv 94/45/EF er implementert i norsk rett ved lov 23. august 1996 nr. 63 om allmenngjøring av bestemmelser i tariffavtale om europeiske samarbeidsutvalg m.v., som hjemler forskrift om europeiske samarbeidsutvalg 28. juli 2000 nr. 797. Med hjemmel i forskriften har departementet allmenngjort tariffavtale om europeiske samarbeidsutvalg mellom LO og NHO. I forskriften har departementet også gitt regler om tvisteløsning og sanksjoner ved brudd på reglene.

Forslaget til direktiv har vært sendt ut til de åtte store arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene, som i hovedsak har avstått fra å kommentere det nærmere innholdet på bakgrunn av enighet mellom partene på europeisk nivå. Departementet har avholdt et konsultasjonsmøte med de norske partene, der LO og NHO har gitt uttrykk for at de ønsker å reforhandle tariffavtalen om europeiske samarbeidsutvalg i tråd med det reviderte direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32009 L 0104 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/104/EF av 16. september 2009 om minstekrav til helse og sikkerhet ved bruk av arbeidsutstyr i arbeidet (vedlegg XVIII AD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/104/EF erstatter og opphever direktiv 89/655/EØF av 30. november 1989, som er blitt betydelig endret 5. desember 1995 ved direktiv 95/63/EF, og noe endret 27. juni 2001 ved direktiv 2001/45/EF. På grunn av avklarings- og rasjonaliseringshensyn har det derfor vært ønskelig med en kodifisering av direktivet. Direktivet gjelder særlig arbeidsgivers plikter med hensyn til bruk av og valg av arbeidsutstyr, plikt til kontroll av arbeidsutstyret, krav om å legge ergonomiske prinsipper til grunn ved valg og bruk av arbeidsutstyr, og informasjon og opplæring av arbeidstakere.

Merknader

Direktivet har sin hjemmel i EF-traktatens artikkel 137. Det opprinnelige direktiv 89/655/EF er gjennomført i forskrift 26. juni 1998, nr. 608, om bruk av arbeidsutstyr. Videre er nevnte direktiv gjennomført i forskrift 1. januar 2005 nr 8 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip, forskrift 28. august 1995 nr. 775 om dyrevern i slakterier (kapittel IV Fiksering, bedøving, avliving og avblødning av dyr), og endelig i forskrift 15. juni 1987 nr. 507 om sikkerhetstiltak m.m. på passasjer-, lasteskip og lektere. Endringsdirektiv 1995/63/EF, som gjelder særlig krav til kontroll av arbeidsutstyr, ergonomiske hensyn ved bruk av arbeidsutstyr og krav til mobilt arbeidsutstyr og løfting av last, er gjennomført i forskrift 26. juni 1998, nr. 608, om bruk av arbeidsutstyr. Endringsdirektiv 2001/45/EF som endrer vedlegg II i direktiv 89/655/EF og som særlig gjelder arbeid i høyden, er gjennomført i forskrift 26. juni 1998, nr. 608, om bruk av arbeidsutstyr. I tillegg er direktivet gjennomført i forskrift 1. januar 2005 nr. 8 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip, og forskrift 15. juni 1987 nr. 507 om sikkerhetstiltak m.m. på passasjer-, lasteskip og lektere.

For enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer er endringsdirektivet gjennomført via midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø som henviser til forskrift 26. juni 1998 nr. 608 om bruk av arbeidsutstyr. På dette området gjelder sistnevnte forskrift med unntak av kapittel VIII om sikkerhetsopplæring og kapittel IX om sakkyndig kontroll av arbeidsutstyret.

For petroleumsvirksomhet på norsk sokkel er direktivet gjennomført i §§ 40, 19 og 29, forskrift 3. september 2001 nr. 1157 om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten § 9. I tillegg bidrar forskrift 31. august 2001 nr 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten samt forskrift 3. september 2001 nr. 1099 om styring i petroleumsvirksomheten, til gjennomføring av direktivet

Direktiv 2009/104/EF anses allerede for å være implementert i norsk rett ved gjennomføring av det opprinnelige direktiv 89/655/EF og de følgende endringsdirektivene, ettersom det nye direktivet er en kodifisering av disse. Det er en ny preambel til direktivet, men dette vil ikke påvirke rettsituasjonen. Endringsdirektivet vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge og norske virksomheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for personbevegelighet, arbeidsliv og arbeidsmiljø, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle tjenester

32009 L 0044 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endelig oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapirer og av direktiv 2002/47/EF om finansiell sikkerhetsstillelse når det gjelder sammenknyttede systemer og fordringer (vedlegg IX FIN gr1)

Sammendrag av innhold

EU vedtok 6. mai 2009 direktiv 2009/44/EF om endring av rådsdirektiv 98/26/EF om endelig oppgjør i betalingssystemer og oppgjørssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse når det gjelder sammenknyttede systemer (linked systems) og pengekrav (credit claims).

Endringene i finalitetsdirektivet har som formål å ta høyde for det økte antall koblinger mellom f.eks markedsplasser og oppgjørssentraler som bl.a. MiFID-direktivet og The European Code of Conduct for Clearing and Settlement har muliggjort. Begrepet «interoperatibelt system» og ansvaret til systemoperatører klargjøres derfor i direktivet. I tillegg gjøres det enkelte forenklinger i direktivteksten.

Endringene i direktivet om finansiell sikkerhetsstillelse har som formål å øke omfanget av tilgjengelig sikkerhet ved å anerkjenne pengekrav som innebærer avtale om kreditt i form av et lån fra en kredittinstitusjon. En harmonisering av bestemmelsene i direktivet på dette punktet er ment å bidra til en ensartet konkurransearena for kredittinstitusjoner i alle medlemslandene. I neste omgang skal pengekrav som sikkerhet bidra til mer konkurranse og bedre tilgang til kreditt som er fordelaktig for forbrukere/debitorer. For å fremme bruken av pengekrav som sikkerhet skal det i utgangspunktet ikke stilles spesifikke krav om notifisering og registrering som vil føre til at transport av pengekrav som sikkerhet blir upraktisk, men direktivet åpner for at medlemsstatene kan stilles visse krav til slik registrering og notifisering. Samtidig, for å unngå å kompromisere med sikkerhetstakernes stilling, skal det være mulig for debitor å gi avkall på motregningsrett vis a vis kreditor samt at det skal være mulig for debitor å gi avkall på kreditors taushetsplikt slik at sikkerhetstakeren får tilstrekkelig informasjon for på en pålitelig måte å kunne vurdere verdien av underliggende pengekrav.

Bestemmelsene som vedrører pengekrav er imidlertid ikke ment å ha forrang fremfor bestemmelsene i direktiv 93/13/EØF om urimelige vilkår i forbrukerkontrakter og direktiv 2008/48/EF om forbrukerkredittavtaler som i Norge er inntatt i hhv. lov om kredittkjøp og lov om finansavtaler og finansoppdrag. Direktivet åpner også for at medlemsstatene kan unnta fra direktivets anvendelsesområde pengekrav hvor debitor er en forbruker eller liten/mellomstor bedrift.

Merknader

EØS-regler som svarer til finalitetsdirektivet og direktiv om finansiell sikkerhetsstillelse er gjennomført i lov om betalingssystemer og lov om finansiell sikkerhetsstillelse.

Direktivet antas å ville medføre en liten utvidelse i omfanget av meldepliktige opplysninger som Norges Bank etter lov om betalingssystemer må videreformidle til EFTAs overvåkningsorgan.

Direktivet vil medføre krav til endring i det norske regelverket, dvs. lov om betalingssystemer og lov om finansiell sikkerhetsstillelse. I lov om betalingssystemer vil det være behov for å gjøre endringer i enkelte definisjoner, bl.a. presiseres definisjonen av sikkerhet (collateral security) ved å vise til finansiell sikkerhetsstillelse som omtales i direktiv om finansiell sikkerhetsstillelse. Det må også innføres nye definisjoner som virkedag (business day), interoperatibelt system og systemoperatør. I bestemmelsene i lovens kapittel 4 om rettsvern og sikkerhet for avregnings- og oppgjørsavtaler vil det måtte presiseres ytterligere når ordre og netting av ordrer er juridisk bindende også i en situasjon med insolvens hos en deltaker i et system, i et interoperatibelt system eller hos systemoperatøren av et

interoperatibelt system. Videre vil det måtte legges føringer for hvilke regler som skal være bestemmende i et interoperatibelt system, herunder koordinering av når en transaksjon anses lagt inn i systemet.

I lov om finansiell sikkerhetsstillelse vil det være behov for endringer i definisjoner, bl.a. definisjonen av finansiell sikkerhetsstillelse med hensyn til pengekrav. Det må også innføres en definisjon av pengekrav. I loven må det videre presiseres at myndighetene kan stille krav om registrering eller notifikasjon av slike fordringer, at pengekravets debitor – uavhengig av lov om kredittkjøp – kan frasi seg retten til motregning vis a vis kreditor og gi avkall på kreditors taushetsplikt som ellers ville hindre eller begrense kreditors adgang til å legge frem informasjon om pengekravet eller debitor for det formål å bruke pengekravet som sikkerhetsstillelse. I tillegg må det inntas en presisering om at bestemmelsene som vedrører pengekrav ikke er ment å ha forrang fremfor direktiv 93/13/EØF om urimelige vilkår i forbrukerkontrakter, eller fremfor direktiv 2008/48/EF om forbrukerkredittavtaler, som i Norge er inntatt i hhv. lov om kredittkjøp og lov om finansavtaler og finansoppdrag.

Fristen for gjennomføring i nasjonal rett er 30. desember 2010.

Fordi direktivet krever lovendring, vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIV Konkurranseregler

32009 R 0906 Kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 av 28. september 2009 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden mellom rederier som driver linjefart (konsortier) (vedlegg XIV FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse kategorier av avtaler, vedtak og samordnet opptreden mellom linjerederier (linjekonsortier) ble vedtatt 28. september 2009. Forordningen skal gjelde i fem år og avløser kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000 av 19. april 2000, som utløper 25. april 2010.

Forordningen er et gruppeunntak fra forbudet i EF-traktaten 81 mot konkurransebegrensende samarbeid. Unntaket tillater, i likhet med det i den eksisterende forordningen, visse typer avtaler innen maritim transport. Det gjelder operativt samarbeid mellom to eller flere rederier som driver linjefart med transport av stykk gods. Dette kalles linjekonsortier. Forordningen innebærer avslutningen på en lengre periode med evaluering og revisjon av konkurransereglene på området maritim transport:

Kommisjonen vedtok 20. april 2005 forordning (EF) nr. 611/2005, som forlenget forordning (EF) nr. 823/2000 fra 25. april 2005 til 25. april 2010. Kommisjonen ga ved behandlingen av forlengelsen uttrykk for at det ikke var aktuelt å gjennomføre dyptgripende endringer før revisjon av forordning (EØF) nr. 4056/86 (gruppefritak for linjekonferanser) var avsluttet. Denne forordningen ble opphevet med virkning fra 18. oktober 2008 ved rådsforordning (EF) nr. 1419/2006 av 25. september 2006. Det var linjekonferanser (under rådsforordning (EØF) nr. 4056/86) som var den tradisjonelle formen for rederisamarbeid. Gruppefritaket tillot bl.a. prissamarbeid mellom medlemmene, og gjaldt på ubestemt tid og uavhengig av deltakernes markedsandeler. Det har vært slik at de fleste medlemmer av et konsortium også var medlemmer av en linjekonferanse.

Under revisjonen ble det fra flere hold påpekt at en opphevelse av rådsforordning (EØF) nr. 4056/86 ville gjøre det nødvendig med retningslinjer til bruk i maritim sektor. Kommisjonen vedtok slike retningslinjer 1. juli 2008.

Mer om bakgrunnen for konsortier

Linjefart er regelmessig godstransport på en eller flere bestemte ruter mellom havner etter ruteplaner og datoer som er offentliggjort på forhånd, og tilgjengelig, også leilighetsvis, for enhver transportbruker mot betaling. Ifølge Kommisjonens undersøkelser er driftskostnadene ved å opprettholde en linje så høye at de fleste rederier må samarbeide med hverandre om driften. Per august 2008 skal det ha vært to europeiske aktører som var store nok til å betjene en "Deep sea"-linje alene. Det fremgår av fortalen til forordning (EF) nr. 906/2009 punkt 5 at det nettopp er kapasitetstilpasninger som er konsortiets særlige kjennetegn.

Hensynene bak gruppefritaket for linjekonsortier

Linjekonsortiene anses som et operasjonelt samarbeid, mens det ved linjekonferanser altså var et mer kommersielt samarbeid.

Kommisjonen har begrunnet gruppeunntaket for linjekonsortier med at samarbeidsformen gir stordriftsfordeler i form av økt produktivitet og bedre kvalitet på de tjenester som tilbys. Andre positive virkninger av samarbeidet er hyppigere seilinger og havneanløp, samt tilgang til mer moderne utstyr. Restkonkurranse anses imidlertid å være en forutsetning for at fordelene kommer forbrukerne av tjenestene til gode, og det er i gruppefritaket derfor satt et tak på hvor høye markedsandeler et konsortium kan ha for å være omfattet av de fordeler fritaket gir. Hensynene som ligger til grunn for kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 er i hovedsak de samme som ved kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000. Kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 er imidlertid også begrunnet med at

næringen allerede den senere tid har vært gjennom store endringer som følge av opphevingen av gruppefritaket for linjekonferanser (rådsforordning (EØF) nr. 4056/86), og at en foreløpig opprettholdelse av gruppefritaket vil gjøre overgangen til det ordinære markedsuavhengige regelverket enklere for aktørene.

Endringer i kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 i forhold til kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000

Den vesentligste endringen ligger i tilpasninger av gruppefritaket etter opphevingen av rådsforordning (EØF) nr. 4056/85. Dessuten er definisjonen av et linjekonsortium endret i overensstemmelse med merknader, bl.a. fra Norge. Unntaket var tidligere begrenset til frakt hovedsakelig i container ("chiefly by container"). I kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 er all linjefart av gods omfattet av unntaket, forutsatt at øvrige vilkår er oppfylt. Endringen kan anses som en viss utvidelse av gruppefritaket anvendelsesområde. Videre er markedsandelsgrensen for konsortier som omfattes av gruppefritaket redusert fra 35 prosent til 30 prosent. Kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 antas med dette å være mer i samsvar med andre gruppefritak for horisontalt samarbeid. Artikkel 9 i kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000, som gjaldt kundens rett til konsultasjon med konsortiet som sådan, er fjernet fordi den ikke har vært anvendt i praksis. Kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 redegjør også i større grad for hvordan markedsandelene skal beregnes enn det tilfellet er i kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000.

Merknader

Forordning (EF) nr. 823/2000 er gjort til en del av EØS-avtalen gjennom vedlegg XIV, som er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 12. april 2004 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen del II, kapittel XI A[1]. Innføringen av kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 krever endringer i forskriften.

Endringene i kommisjonsforordning (EF) nr. 906/2009 i forhold til bestemmelsene i kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000 antas ikke å ha nevneverdige økonomiske og/eller administrative konsekvenser for Norge. Norske interesser antas heller ikke å bli påvirket av endringene.

[1] Forskriften er hjemlet i lov av 27. november 1992 nr. 110 om konkurranseregler i EØS-avtalen mv. Denne loven er opphevet og erstattet av Lov om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler, men forskriften gjelder fortsatt, jf. ny lov § 11 annet ledd.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0267 Kommisjonsforordning (EF) nr. 267/2010 av 24. mars 2010 om anvendelse av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden i forsikringssektoren (vedlegg XIV FAD gr2)

Sammendrag av innhold

EF-traktaten artikkel 101 nr. 1 setter forbud mot avtaler og samarbeid som har som formål eller er egnet til å vri konkurransen. Artikkel 101 nr. 3 gir unntak fra forbudet dersom de fire angitte vilkårene for unntak er oppfylt. Tidligere forutsatte et unntak etter artikkel 101 nr. 3 et formelt vedtak av Kommisjonen, enten ved enkeltvedtak eller ved unntak for bestemte grupper/typer avtaler, såkalte gruppefritak. Etter ikrafttredelsen av rådsforordning (EF) nr. 1/2003, gir artikkel 101 nr. 3 et automatisk unntak fra forbudet (legalunntak) dersom vilkårene er oppfylt. Det er foretakenes ansvar å selv vurdere om deres adferd er lovlig iht. artikkel 101. Kommisjonen har likevel opprettholdt ordningen med gruppefritak for å lette vurderingen for foretakene og gi de foretak som oppfyller vilkårene i gruppeunntaket en "trygg havn", samt for å gi veiledning til nasjonale konkurransemyndigheter når de håndhever artikkel 101 på slike avtaler. Kommisjonen supplerer i betydelig grad gruppefritakene med omfattende retningslinjer for håndhevingen av artikkel 101. Retningslinjene binder Kommisjonen i dens håndheving av regelverket.

Traktaten artikkel 101 tilsvarer EØS-avtalen artikkel 53. Forordning (EF) nr. 358/2003, som utløp 31. mars 2010, fastsatte gruppefritak for visse typer avtaler på forsikringssektoren. Gruppefritaket omfattet følgende typer samarbeid:

- felles beregninger, tabeller og undersøkelser
- standardforsikringsvilkår og modeller
- felles dekning av visse risikotyper (forsikringspooler)
- sikkerhetsutstyr.

Kommisjonen vedtok 24. mars 2010 et nytt gruppefritak for forsikringsektoren. Kommisjonen har i revisjonsprosessen gjennomført omfattende undersøkelser av forsikringsmarkedet, herunder konsultasjoner med aktørene i forsikringsmarkedet. Kommisjonen vedtok også en rapport til Rådet og Europaparlamentet 24. mars 2009. Kommisjonen har kommet til at avtaler om standard forsikringsvilkår og avtaler om sikkerhetsutstyr ikke er særskilte for forsikringssektoren, og at det i andre sektorer ikke har vært behov for et gruppefritak for slikt samarbeid. Kommisjonen finner derfor at det ikke er grunnlag for å videreføre gruppeunntaket for disse avtaletypene. Kommisjonen vurderer imidlertid å utvide omtalen av standardiseringssamarbeid i de generelle retningslinjene for horisontalt samarbeid til også å omfatte sikkerhetsutstyr i forsikringssektoren.

Derimot har Kommisjonen funnet at det er grunnlag for å videreføre det sektorspesifikke gruppefritaket for så vidt gjelder felles beregninger, tabeller og undersøkelser og felles dekning av visse risikotyper (pooler), som er særskilte for forsikringssektoren. Den nye forordningen viderefører gruppeunntaket på disse områdene, med visse innstramninger. For felles beregninger, tabeller og undersøkelser kan f.eks. informasjon bare utveksles der det er "nødvendig". For forsikringspooler bringes bl.a. beregningen av markedsandeler i samsvar med hva som gjelder i andre generelle og sektorspesifikke konkurranseregler.

Merknader

Konkurransetilsynet har gjennomført høringer av Kommisjonens rapport til Rådet og Europaparlamentet og utkast til nytt gruppefritak.

Forordning (EF) nr. 358/2003 er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XIV og gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen. Vedtagelsen av det nye gruppeunntaket for forsikring, som erstatter forordning (EF) nr. 358/2003, innebærer at forskriften må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32007 L 0068 Kommisjonsdirektiv 2007/68/EF av 27. november 2007 om endring av vedlegg III a til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF, i forhold til visse matvareingredienser (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder unntak fra listen i vedlegg III a til kommisjonsdirektiv 2000/13/EF (merkedirektivet) vedrørende plikten til å merke med allergener. Til denne listen er det gitt enkelte midlertidige unntak for visse ingredienser eller stoffer som har opprinnelse i de nevnte ingrediensene, jf direktiv 2005/206/EF. Direktiv 2007/68/EF gjør enkelte unntak permanente, mens de øvrige gjaldt midlertidig frem til 31. mai 2009. Produkter satt i omsetning eller merket før dette tidspunktet kunne selges inntil lagrene var tømte.

Vurderingen om å gjøre midlertidige unntak om til permanente er gjort på bakgrunn av uttalelser fra EFSA, samt andre disponible opplysninger. Det konkluderes med at visse ingredienser eller stoffer som har opprinnelse i de ingrediensene oppført i vedlegg III a til direktiv 2000/13/EF, ikke under spesifikke omstendigheter kan forventes å forårsake uønskede reaksjoner hos følsomme personer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21.12.1993 nr. 1385 om merking av næringsmidler (merkeforskriften). I vedlegg IV vil enkelte midlertidige unntak bli omgjort til permanente, mens de som har en begrenset varighet blir markert spesielt.

Rettsaktens bestemmelser krever ikke spesielt tilsyn eller overvåkning, og tilsyn kan inngå i Mattilsynets ordinære tilsyn.

Tidligere unntak fra plikten til å merke næringsmidler blir videreført. Direktiv 2007/68/EF fastsetter både permanente og midlertidige unntak for nærmere bestemte produkter. For de midlertidige unntakene er det satt overgangsregler slik at produkter som ikke er merket i henhold til regelverket, kan selges inntil lagrene er tømte. Det vil derfor ikke bli en situasjon der varer må trekkes fra markedet og på den måten medføre økonomiske tap.

Rettsakten innebærer ingen nye unntak fra plikten til å allergenmerke. Unntakene har vært gjeldende over lengre tid. De unntakene som gjøres permanente er vurdert slik at de ikke kan forventes å forårsake uønskede reaksjoner hos følsomme personer.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert, har gitt sin tilslutning.

32008 L 0128 Kommissjonsdirektiv 2008/128/EF av 22. desember 2008 om spesifikke renhetskriterier for fargestoffer til næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet innebærer en kodifisering av direktivene som omhandler renhetskriterier for fargestoffer. Det gjøres ingen materielle endringer. Direktiv 95/45/EF, som gir renhetskriterier for denne kategorien tilsetningsstoffer, har blitt endret en rekke ganger. Direktivet har nå blitt kodifisert for å gjøres enklere og mer oversiktlig. Det nye direktivet inneholder renhetskriterier for alle tilsetningsstoffer omfattet av direktiv 94/36/EF.

Merknader

Rettsakten medfører endringer i hjemmelen til og henvisningene i forskrift av 21.12.1993 nr 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Endringen er av en slik karakter at den ikke trenger å høres, jf forvaltningsloven § 37 fjerde ledd bokstav c.

Kriterier for renhet og identitet (renhetskriterier) sikrer at tilsetningsstoffene som omsettes og brukes i næringsmidler er de samme som de risikovurderte tilsetningsstoffene. Å samle disse renhetskriteriene i ett direktiv gjør det enklere for bransjen, forbrukerne og tilsynet å finne fram i bestemmelsene. Rettsakten medfører ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0010 Kommissjonsdirektiv 2009/10/EF av 13. februar 2009 om endring av direktiv 2008/84/EF som gir spesifikke renhetskriterier for andre tilsetningsstoffer enn fargestoffer og søtstoffer(vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag sv innhold

Rettsakten er en oppfølging av internasjonale avtaler. Kriterier for renhet og identitet (renhetskriterier) gis for å sikre at tilsetningsstoffer som omsettes og brukes, er i samsvar med stoffene som er vurdert av European Food Safety Authority (EFSA).

Formålet med rettsakten er å gi renhetskriterier for nye godkjente tilsetningsstoffer samt endre kriteriene for en rekke stoffer. Renhetskriteriene til to stoffer som ikke lenger er godkjent som tilsetningsstoff slettes. EFSA er konsultert der det er relevant.

Endring av renhetskriterier:

- Produksjonsmetoden for nisin (E 234) er endret slik at et sukkerbasert medium kan brukes. EFSA har vurdert prosessen til å være akseptabel.
- Formaldehyd brukes som konserveringsmiddel under produksjonen av alginsyre (E400), alginater (E401, E402, E403 og E404) og propan-1.2 diol alginat (E405). Fordi formaldehyd er toksisk, er det nødvendig å sette grenseverdier for restmengder i stoffene som omsettes. EFSA har vurdert en grenseverdi på 50 mg/kg til å være akseptabel.
- Formaldehyd kan være naturlig til stede i marine alger, og kan således resultere i forurensninger i tilsetningsstoffet. For karragenan (E 407) og bearbeidet eucheama tang (E 407a) er det derfor satt en maksgrense for formaldehyd.
- EFSA har vurdert at delvis hydrolysert quarkjærnemel er sammenlignbar med vanlig quarkjærnemel (E412). Renhetskriteriene må imidlertid endres for å ta i seg økt innhold av salter og sette grenseverdi for enkelte uønskede stoffer som furfural.
- Magnesiumkarbonat (E 504i) er godkjent som tilsetningsstoff men mangler renhetskriterier. Disse fastsettes her.

- Kalsiumhydroksid (E 526) og kalsiumoksid (E 529) endres fordi dagens renhetskriterier ikke er mulig å oppfylle med hensyn til rester av urenheterne magnesium- og alkalialter. Disse grenseverdiene heves derfor. Endringen antas ikke å medføre helsefare da the WHO/FAO Joint Expert Committee on Food Additives (JECFA) også har vurdert stoffene og aksepterer høyere restmengder.
- Innholdet av bly i bivoks (E 901) begrenses til et så lavt nivå som mulig, etter anbefaling fra EFSA.
- Renhetskriteriene for mikrokrySTALLinsk voks (E 905) inkluderer ved en inkurie ikke syntetiske vokser. Dette har nå blitt rettet opp.
- Bifenyl (E 230) og thiabendazole (E 233) er ikke lenger godkjent til bruk som tilsetningsstoff. Renhetskriteriene til disse stoffene har derfor blitt slettet.

JECFA har endret anbefalingene for restmengder av tungmetaller. EU speiler dette ved at dette endres fortløpende ved endringer av renhetskriterier.

Merknader

Direktivet medfører en mindre endring av forskrift av 21. desember 1993 nr 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Norske interessenter er informert om utkastet til endring, ved at informasjon om dette ligger på Mattilsynets nettsider (regelverk under utvikling, internasjonale møter tilsetningsstoffer) samt at egen e-post er sendt til elektronisk kontaktforum for tilsetningsstoffer. Det er ikke mottatt kommentarer. Det antas derfor at endringen ikke medfører konsekvenser av betydning for næringen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0039 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/39/EF 6. mai 2009 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en omredigering av det opprinnelige "særnær"-direktivet, direktiv 89/398/EF, ved at senere endringer i dette direktivet tas inn. De eneste materielle endringene gjelder nye bestemmelser vedrørende komitéprosedyrer. Dette er gjort gjennom henvisninger til bestemmelser i beslutning 1999/468/EF som fastsetter prosessuelle regler for Kommisjonens beslutninger. Det fremgår av direktiv 2009/39/EF at disse prosedyrebestemmelsene ikke er nødvendig å gjennomføre i nasjonalt regelverk.

Merknader

Det må gjøres en endring i § 4 annet ledd forskrift 21. desember 1993 nr 1382 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov (særnærforskriften) slik at henvisningen endres fra det tidligere direktivet til det nye. I tillegg må henvisninger i forskriftens EØS-henvisningsfelt endres.

Rettsakten har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser da innholdet i denne allerede gjelder som norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0106 Kommisjonsdirektiv 2009/106/EF av 14. august 2009 om endring av rådsdirektiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter bestemt til konsum (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Codex standard for fruit juices and nectars, (Codex Stan 247-2005) fastsetter at juice ved rekonstituering av juicekonsentrat skal merkes med "fruktjuice fra konsentrat". For å oppnå språklig overensstemmelse mellom EUs regelverk og Codex Stan 247-2005 med hensyn til merking, ble rådsdirektiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter bestemt til konsum endret ved kommisjonsdirektiv 2009/106/EF på følgende punkter: Artikkel 3, punkt 6 i hoveddirektiv 2001/112/EF endres og rekonstituert fruktjuice og fruktnektar skal merkes "fra konsentrert fruktjuice" eller «delvis fra konsentrert fruktjuice».

Codex Stan 247-2005 og den europeiske bransjeorganisasjonen "Association of the Industry of Juices and Nectars" (AIJN) har etablert krav til minimum Brix-verdier (tørrestoff i juice bestemmes med refraktometer og oppgis i Brix-verdier) i fruktjuice laget ved rekonstituering av juicekonsentrat. Disse minimumsverdiene (Brix) er oppført i egne lister i Codex Stan 247-2005 og i AIJN "code of practice".

I endringsdirektiv 2009/106/EF innfører Kommisjonen lignende kvalitetskrav for fruktjuice fra konsentrat slik at det blir samsvar mellom Codex, AIJN og EU. I vedlegg I, del 1 (Definisjoner), punkt 1b, andre avsnitt, innføres kvalitetskrav om at juice fra konsentrat skal ha samme analytiske egenskaper, Brix-verdier (her tørrestoff i juice)) som den opprinnelige fruktjuicen hadde før konsentrering. Liste med Brix-verdier for den opprinnelige fruktjuicen er et nytt vedlegg i hoveddirektivet (vedlegg V).

Merknader

Rettsakten krever endringer i forskrift 2. september 2003 nr. 1116 om fruktjuice og lignende produkter.

Merkeendringene har en overgangstid frem til 1. januar 2011. Da skal all fruktjuice fra konsentrat bli merket "fra konsentrert fruktjuice". Innføring av minimum Brix-verdier for rekonstituert fruktjuice som standardisering av kvalitetskrav gir næringsmiddelindustrien konkrete verdier i stedet for skjønnsmessige verdier (regulert i Codex og bransjestandard). Endringene medfører få konsekvenser for næringsmiddelindustrien. Mattilsynet vil ut fra kontrolltekniske hensyn lettere kunne sjekke Brix-verdiene i forhold til Brix-verdiene på listen enn ved en skjønnsmessig vurdering. Innføring av Brix-verdier forenkler tilsynet med hensyn til kvalitet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0415 Kommisjonsforordning (EF) nr. 415/2009 av 20. mai 2009 om endring av direktiv 2007/68/EF om endring av vedlegg IIIa til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF når det gjelder visse matvareingredienser (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder unntak fra vedlegg IIIa til direktiv 2000/13/EF (merkedirektivet) vedrørende plikten til å merke med allergener. Forordning (EF) nr. 415/2009 forlenger overgangsperioden for unntakene fra plikten til å allergenmerke i direktiv 2007/68/EF, jf direktiv 2005/26/EF, for vin, slik dette er definert i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 479/2008. Dette begrunnes med at det er ønskelig å oppnå samsvar for denne produktgruppen når det gjelder bestemmelsene om merking i direktiv 2007/68/EF og gjennomføringsbestemmelsene for forordning (EF) nr. 479/2008. Dette innebærer at unntak for vin

fastsatt i direktiv 2005/26/EF gjelder frem til 31. desember 2010. Produkter satt i omsetning eller merket frem til denne dato, kan dessuten selges inntil lagrene er tømte.

Merknader

Rettsakten må implementeres ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 21. desember 1993 nr 1985 om merking mv av næringsmidler (merkeforskriften).

Rettsaktens bestemmelser krever ikke spesielt tilsyn eller overvåkning, og tilsyn kan inngå i Mattilsynets ordinære tilsyn. Overgangsbestemmelsene innebærer imidlertid at produkter som er merket eller satt i omsetning før utløpet av overgangsperioden kan selges ut inntil lagrene er tømte. Det kan i slike tilfeller være krevende for Mattilsynet å klarlegge om produktene oppfyller dette kriteriet.

Tidligere unntak fra plikten til å merke næringsmidler videreføres ved forordning (EF) nr. 415/2009 for vin. Det er satt overgangsregler slik at produkter som ikke er merket i henhold til regelverket, kan selges inntil lagrene er tømte. Det vil derfor ikke bli en situasjon der varer må trekkes fra markedet og på den måten medføre økonomiske tap.

Rettsakten innebærer ingen nye unntak fra plikten til å allergenmerke. Unntakene har vært gjeldende over lengre tid.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0450 Kommisjonsforordning (EF) nr. 450/2009 av 29. mai 2009 om aktive og intelligente materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder aktive og intelligente materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktmaterialer). Aktive og intelligente matkontaktmaterialer omtales allerede i rammeordningen på dette området, forordning (EF) nr. 1935/2004. Endringene går i hovedsak ut på følgende:

- Aktive og intelligente matkontaktmaterialer skal kun markedsføres hvis de faktisk har den påståtte effekten (artikkel 4).
- Kommisjonen skal fastsette en fellesskapsliste over godkjente stoffer som kan inngå som komponenter i aktive og intelligente matkontaktmaterialer, basert på en risikovurdering gjort av EUs vitenskapskomité EFSA (artikkel 5-7).
- Søknad om å få godkjent et slikt stoff må sendes inn via Mattilsynet senest 18 måneder etter at EFSA's veileder for sikkerhetsvurdering er publisert. Denne veilederen skal publiseres innen 6 måneder etter at rettsakten trer i kraft i EU (artikkel 8).
- For å få nye stoffer inn på fellesskapslisten etter at denne er offentliggjort, skal søknadsprosedyren i rammeordningens artikler 9, 10 og 11 brukes (artikkel 8).
- Følgende stoffer kan benyttes selv om de ikke er inkludert i fellesskapslisten:
 - ✓ Stoffe som allerede står på eksisterende positivlister for næringsmidler, f. eks. tilsetningsstoffer og aromaer.
 - ✓ Stoffe som er ikke er i direkte kontakt med næringsmiddelet, men er atskilt fra næringsmiddelet ved hjelp av en "funksjonell barriere". En slik barriere skal hindre migrasjon av stoffer fra komponentene over i næringsmidlet til et minimum. Stoffene som brukes bak en funksjonell barriere må ikke være mutagene, karsinogene, reproduksjonstoksiske eller av nanostørrelse (artikkel 5).
- Ikke-spiselige deler av aktive og intelligente matkontaktmaterialer skal merkes på en nærmere angitt måte og med et bestemt symbol der dette er teknisk mulig (artikkel 11).

- Aktive og intelligente matkontaktmaterialer som allerede er på markedet og som er merket i overensstemmelse med rammeforordningen, kan selges til lageret er tømt (artikkel 14).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktforskriften).

Bruk av aktive og intelligente matkontaktmaterialer er frivillig for produsentene. I Norge brukes de i et relativt beskjedent omfang, og de variantene som brukes er forholdsvis enkle, f. eks. fuktabsorberende puter i pakninger med kjøtt.

Utvidet bruk av mer avanserte varianter vil øke produksjonskostnadene for virksomhetene. Økt pris til forbruker kan oppveie dette. For omsetningsleddet vil bruk av aktive og intelligente matkontaktmaterialer kunne være kostnadsbesparende fordi lengre holdbarhet vil kunne føre til mindre svinn.

Forordningen innebærer en konkretisering av dagens krav til merking av ikke-spiselige deler. Produkter som allerede er på markedet, kan selges ut så langt lageret rekker, så lenge merkingen tilfredsstillende i rammeforordningen. Dette vil gi produsentene en overgangstid, og vil derfor ikke få økonomiske konsekvenser.

Noen forbrukere vil kunne oppleve det som en fordel at produktene de kjøper har lengre holdbarhet, slik at de kan handle inn for en lengre periode av gangen. De er sikret at produktene de kjøper er trygge, ettersom stoffene som inngår i aktive og intelligente matkontaktmaterialer skal være sikkerhetsvurdert og godkjent av EFSA, eller godkjent i henhold til annen eksisterende lovgivning. Andre forbrukere vil være skeptiske til at stoffer tilsettes for å forlenge holdbarheten, fremfor at det de kjøper til enhver tid er ferskt.

En fellesskapsliste over godkjente stoffer vil gjøre det enklere å føre tilsyn enn når Mattilsynet kun skal forholde seg til generelle bestemmelser i en rammeforordning.

Rammeforordningen på matkontaktområdet - 1935/2004 - legger i flere sammenhenger opp til en søknadsprosedyre der virksomheter kan sende inn søknader via en medlemsstat for eksempel for å få inkludert nye stoffer i en fellesskapsliste. Denne ordningen vil også gjelde etter denne rettsakten. Det er så langt ikke mottatt søknader under rammeforordningen, og vi regner heller ikke med at Norge vil motta søknader på dette området. Ordningen antas derfor ikke å medføre økonomiske eller administrasjonsmessige konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0822 Kommisjonsforordning (EF) nr. 822/2009 av 27. august 2009 om maksimumsgrenseverdier for azoksystrobin, atrazin, klormekvat, cyprodinil, ditiokarbamater, fludioksinil, fluroksypyr, indoksakarb, mandipropamid, kaliumtrijodid, spirotetramat, tetrakonazol og tiram (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer enkelte grenseverdier for stoffene azoksystrobin, atrazin, klormekvat, cyprodinil, ditiokarbamater, fludioksinil, fluroksypyr, indoksakarb, mandipropamid, kaliumtrijodid, spirotetramat, tetrakonazol og tiram. Bakgrunnen for noen av stoffene er at de har blitt godkjent til bruk i nye kulturer og da forutsettes det at det fastsettes grenseverdier for disse kulturene. For andre er det søkt om importtoleranser.

Når det gjelder kaliumtrijodid er det ikke satt grenseverdier tidligere.

Forslaget til grenseverdier er vurdert av EFSA (European Food Safety Authority). Verken livslang bruk av alle næringsmiddelprodukter som kan inneholde restmengder av disse stoffene, under eller lik grenseverdien eller kortvarig forbruk av ekstreme mengder av et enkelt produkt, utgjør noen risiko for at akeptabelt daglig inntak (ADI) eller akutt referansedose (ARfD) overskrides. For kaliumjodid ble konklusjonen at det ikke var nødvendig med grenseverdier for å ivareta forbrukersikkerheten. Det ble derfor oppført på vedlegg IV til forordning (EF) nr. 396/2005 (stoffer som ikke trenger grenseverdier).

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift.

Ifølge EFSA's vurdering gir grenseverdiene tilfredsstillende beskyttelse av forbrukerne. Det fleste av stoffene er godkjent til bruk i Norge, men ikke i de kulturene som får endrete grenseverdier. Endringene får derfor ingen konsekvenser for norsk bruk. Implementering av rettsakten vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0953 Kommisjonsforordning (EF) nr. 953/2009 av 13. oktober 2009 om stoffer som kan tilsettes med en spesiell ernæringsmessig hensikt i næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Mange næringsstoffer som vitaminer, mineraler, aminosyrer og andre stoffer kan tilsettes næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov for å sikre de spesielle ernæringsmessige behov til personene som produktene er tiltenkt, jf. artikkel 4 nr. 1 i direktiv 89/398/EØF (det gamle "særnær"-direktivet), som nå er erstattet med direktiv 2009/39/EF (det nye "særnær"-direktivet). En liste over slike stoffer er etablert ved direktiv 2001/15/EF. I tillegg er det gitt midlertidig tillatelse til bruk av visse stoffer ved direktiv 2004/6/EF.

Forordning (EF) nr. 953/2009 opphever direktiv 2001/15/EF samt direktiv 2004/6/EF (midlertidig liste). Stoffene i vedlegget er vurdert av EFSA som uproblematisk brukt i produktgruppen. Alle stoffer i vedlegg til direktiv 2001/15/EF videreføres i ny forordning (EF) nr. 953/2009. Fra direktiv 2004/6/EF videreføres følgende stoffer:

- Vitamin E: - D-alfa-tokoferylpolyethylenglycol 1000 succinatsyre (TPGS)
- Kalsium: - Kalsiumcitratmalat
- Kalsium-L-pidolat
- Jern: - Ferro-L-pidolat
- Selen: - Selenberiket gjær
- Bor: - Natriumborat
- Borsyre

Nye stoffer som er kommet inn i forordning (EF) nr. 953/2009 er følgende (Disse stoffene er ikke listet opp i vedlegget til direktiv 2001/15/EF eller 2004/6/EF):

- Vitamin K: - Menaguion
- Kalsium: - Kalsiumbisglycinat
- Kalsiummalat
- Magnesium: - Magnesiumbisglycinat
- Magnesiumkalsiumcitrat
- Zink: - Zinkbisglycinat

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift. Vedlegget i denne forskriften 21. desember 1993 nr 1382 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov ("særnær"-forskriften) vil bli opphevet. Vedlegget i forordning 953/2009 erstatter dette vedlegget og implementeres ved en henvisningsbestemmelse i "særnær"-forskriften.

European Food Safety Authority (EFSA) har vurdert de nye stoffene på listen i vedlegget til forordningen og har gitt en positiv vurdering.

Verken videreføring av stoffene som har vært på den midlertidige listen eller de nye stoffene medfører konsekvenser for myndighetene, fordi det ikke innebærer tilsyn utover ordinært tilsyn.

Stoffene kan oppfylle teknologiske behov som konservering og bæremidler for vitaminer, og gir derfor industrien eventuelle nye muligheter og vurderes derfor positivt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0975 Kommisjonsforordning (EF) nr. 975/2009 av 19. oktober 2009 om endring av direktiv 2002/72/EF om plastmaterialer og -gjenstander i kontakt med næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektiv 2002/72/EF om plastmaterialer og -gjenstander i kontakt med næringsmidler (plastdirektivet) inneholder en fellesskapsliste over monomerer og andre startstoffer som kan brukes i produksjon av matkontaktmaterialer i plast. Plastdirektivet inneholder likeledes en liste over tillatte tilsetningsstoffer. Virksomheter kan søke om å få ytterligere stoffer inn på listene. EFSA vil da evaluere stoffene og gi sin anbefaling til Kommisjonen.

På bakgrunn av EFSAAs positive evaluering av nye søknader fra flere virksomheter har Kommisjonen vedtatt forordning (EF) nr. 975/2009. Denne innebærer en utvidelse av listene over godkjente stoffer. Listen over monomerer og andre startstoffer blir utvidet med 6 nye stoffer, og listen over tilsetningsstoffer blir utvidet med 25 nye stoffer. Det er fastsatt en grenseverdi for hvert stoff som begrenser hvor mye av stoffet som maksimalt kan migrere til næringsmiddelet.

Plastdirektivet inneholder også en liste over lipofile stoffer der det er innført en fettreduksjonsfaktor (FRF). FRF skal korrigere den migrasjonen man måler i næringsmidler som inneholder over 20 % fett, slik at det blir sammenlignbart med migrasjon til andre typer næringsmidler. Denne listen blir også tilført 4 nye stoffer.

Merknader

Gjeldende regelverk for plastmaterialer i kontakt med næringsmidler er gjennomført i forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktforskriften). Forskriften er harmonisert med EUs regelverk på området. Rettsakten krever endringer i forskriften.

Endringen innebærer at virksomheter kan bruke flere nærmere angitte stoffer som monomerer og startstoffer og som tilsetningsstoffer til bruk i plast i matkontaktmaterialer. Plastdirektivet er endret en rekke ganger på bakgrunn av EFSAAs risikovurderinger, og industrien er innforstått med at vurderingene er basisen for regulering av matkontaktmaterialer. Industrien har selv fremskaffet de dataene som er grunnlaget for risikovurderingene og bør være forberedt på de restriksjonene og grenseverdier som kommer.

I de tilfellene den innsendte dokumentasjonen ikke er tilstrekkelig til at det kan etableres en spesifikk migrasjonsgrense, vil industrien kunne bli påført kostnader ved at nye data må fremsendes. De økte kostnadene påløper ved at de enten må omformulere sine produkter slik at en lavere grenseverdi kan overholdes eller, hvis stoffet ikke blir ført opp på positivlisten, at de må substituere stoffet med et annet. Den delen av industrien som ikke er med på å fremskaffe data for vurdering av EFSA, vil også, naturlig nok, også måtte gjøre en omstilling som følge av grenseverdiene som suksessivt blir innført i regelverket.

Totalt sett vil det for industrien være lønnsomt, da dette høyst sannsynlig er basert på økonomisk fordelaktige forbedringer av stofflistene.

Stoffene har vært igjennom en vitenskapelig evalueringsprosedyre i EFSA, og alle stoffene er vurdert som trygge i bruk til produksjon av plast i matkontaktmaterialer. For forbrukerne vil ikke endringen få noen konsekvenser, ei heller noen helsegevinst.

Mattilsynet ser positivt på at stoffer blir regulert med grenseverdier som kan følges opp ved tilsyn, og har ingen kommentarer til utvidelsen av listene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1050 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1050/2009 av 28 oktober 2009 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for azoksyntrobin, acetamiprid, klomazon, cyflufenamid, emamektin benzoat, famoksadon, fenbutatinoksyd, flufenoksuron, flupikolid, indoksakarb, ioksynil, mepanipyrim, protikonazol, pyridalyl, tiakloporid og trifloksystrobin i og på enkelte produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammenheng av innhold

Rettsakten endrer enkelte av grenseverdiene for stoffene azoksyntrobin, acetamiprid, clomazone, cyflufenamid, emamektin benzoat, famoksadon, fenbutatinoksyd, flufenoksuron, flupikolid, indoksakarb, ioksynil, mepanipyrim, protikonazol, pyridalyl, tiakloporid og trifloksystrobin. Grenseverdier for disse stoffene er fastsatt i vedleggene II og III til forordning (EF) nr. 396/2005. Det er nå søkt om godkjenning av bruk av plantevernmidler som inneholder disse aktive stoffene i nye kulturer. Da skal medlemsstaten som behandler søknaden vurdere om det er nødvendig å endre eksisterende grenseverdier eller fastsette nye i henhold til forordning (EF) nr. 396/2005 før godkjenning kan gis. Det er også søkt om enkelte importtoleranser.

EFSA (European Food Safety Authority) har vurdert dokumentasjonen, særlig med hensyn til toksikologien og konkludert med at de foreslåtte grenseverdiene er akseptable med henblikk på forbrukernes sikkerhet. Verken langtidseksponering via konsum av alle næringsmidler som inneholder disse stoffene under maksimumsverdien eller kort tids eksponering via inntak av ekstreme mengder av en kultur vil føre til overskridelser av ADI (akseptabelt daglig inntak) eller ARfD (akutt referansedose).

Merknader

Rettsakten krever endringer i norsk forskrift 18.08.09 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XVI Kosmetikk

32006 L 0078 Kommissjonsdirektiv 2006/78/EF av 29. september 2006 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg II til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommissjonsdirektiv 2006/78/EF endrer forbud mot bruk av stoffer i kosmetiske produkter som nevnt i posisjon 419 i vedlegg II i kosmetikkdirektivet (76/768/EØF). Forbudets ordlyd er nå:

Kategori 1-materiale og kategori 2-materiale som definert i henholdsvis artikkel 4 og 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktforordningen) samt stoffer utvunnet fra slikt materiale.

Merknader

Direktivet medfører tilsvarende endring av forskrift 1995 nr 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspeleiprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert, har gitt sin tilslutning.

32009 L 0130 Kommissjonsdirektiv 2009/130/EF av 12. oktober 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Dette direktivet reduserer den høyest tillatte konsentrasjonen av hårfargemidlene p-fenylendiamin (PPD) og toluen-2,5-diamin (PTD). Etter blanding 1:1 med oksidasjonsmiddelet hydrogenperoksid har høyeste tillatte konsentrasjon vært 3 % for PPD og 5 % for PTD. Det er blandingen som tas i håret. Direktivet bestemmer at høyeste tillatte konsentrasjon av PPD og PTD i blandingen som tas i håret nå ikke skal være høyere enn 2% henholdsvis 4 % uansett blandingsforhold.

Merknader

Direktivet medfører endring av forskrift 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspeleiprodukter.

Det følger ingen nevneverdige administrative konsekvenser av implementering verken for norsk næringsliv eller forvaltning.

Den europeiske bransjeorganisasjonen (COLIPA) samarbeider nært med Europakommisjonen ved utarbeidelse av direktiver som endrer kosmetikkdirektivets stofflister. Bransjen har stor innflytelse på dette arbeidet. COLIPA har ikke hatt innvendinger til dette reguleringsiltaket. Det er lagt inn romslige overgangstider etter COLIPAs ønske. Etter det Mattilsynet kjenner til, kom det heller ikke inn innvendinger fra annen industri da Europakommisjonen hørte tiltaket ("public consultation"). Dette indikerer at det ikke innebærer noen nevneverdig økonomisk belastning for næringslivet innen EU. Tiltaket er tvert imot økonomisk fordelaktig for kosmetikkindustrien ved at produktene nå vil kunne bli oppfattet som tryggere. Ingen av produktene som berøres av tiltaket produseres i Norge. Gjennom den norske kosmetikkbransjens medlemskap i COLIPA er også norske næringslivsinteresser ivaretatt. Norsk næringsliv blir dermed ikke nevneverdig berørt økonomisk.

Implementeringen av direktivet gir ingen økonomiske konsekvenser for Mattilsynets forvaltning eller tilsyn. Nye bestemmelser som innføres bør prinsipielt følges opp med kontrolltiltak. Mattilsynet anser det allikevel ikke nødvendig å øke tilsynsavgiften som følge av disse nye strengere kravene i regelverket.

Tiltaket vil ha en helsegevinst - selv om denne sannsynligvis er ganske marginal. Bare noen få "mindre", lite brukte produkter som importeres fra asiatiske land kan ha hatt et innhold som overskrider de grensene som nå innføres. Tiltaket kan være bedriftøkonomisk lønnsomt ved styrket salg av produktene fordi de i markedet nå lett vil kunne bli oppfattet som tryggere allergimessig. Kostnadene vil være neglisjerbare. Gjennomføring vil dermed være samfunnsøkonomisk lønnsomt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0134 Kommisjonsdirektiv 2009/134/EF av 28. oktober 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2)

Sammenheng av innhold

Direktiv 2009/134/EF innfører utvidet advarselsmerking på hårfargeprodukter som inneholder hårfargestoffer som EUs vitenskapskomité på kosmetikkområdet har klassifisert som enten ekstremt eller sterkt sensibiliserende. Slike produkter skal nå merkes med en trekant med utropstegn og følgende advarselssetninger:

- Hårfargemidler kan gi alvorlige allergiske reaksjoner
- Les og følg instruksjoner
- Dette produktet er ikke ment for bruk av barn under 16 år
- Tegninger på huden med svart henna kan gi økt allergirisiko
- Farg ikke håret dersom du har:
 - eksem i ansiktet eller huden i hodebunnen er sensitiv, irritert og skadet
 - fått hudreaksjoner etter å ha farget håret
 - fått hudreaksjoner tidligere ved bruk av svart henna

Merknader

Direktivet medfører endring av forskrift 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter.

Det følger ingen nevneverdige administrative konsekvenser av implementering verken for norsk næringsliv eller forvaltning.

Den europeiske bransjeorganisasjonen (COLIPA) samarbeider nært med Europakommisjonen ved utarbeidelse av direktiver som endrer kosmetikkdirektivets stofflister. Bransjen har stor innflytelse på dette arbeidet. COLIPA har ikke hatt innvendinger til dette reguleringstiltaket. Det er lagt inn meget romslige overgangstider etter COLIPAs ønske. Tiltaket trer ikke i kraft før i november 2012. Etter det Mattilsynet kjenner til kom det heller ikke inn innvendinger fra annen industri da Europakommisjonen hadde tiltaket til høring ("public consultation"). Dette indikerer at det ikke innebærer noen nevneverdig økonomisk belastning for næringslivet innen EU. Ingen av produktene som berøres av tiltaket produseres i Norge. Gjennom den norske kosmetikkbransjens medlemskap i COLIPA er også norske næringslivsinteresser ivaretatt. Norsk næringsliv blir dermed ikke nevneverdig berørt økonomisk.

Implementering av direktivet vil ikke medføre noen økte økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Nye bestemmelser som innføres bør prinsipielt følges opp med kontrolltiltak. Mattilsynet

anser det allikevel ikke nødvendig å øke tilsynsavgiften som følge av disse nye strengere kravene i regelverket.

Tiltaket vil ha en helsegevinst og kostnadene for norsk næringsliv vil være nærmest neglisjerbare. Gjennomføring vil dermed være samfunnsøkonomisk lønnsomt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32009 L 0032 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/32/EF av 23. april 2009 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ekstraksjonsmidler anvendt ved fremstilling av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser (omarbeiding) (vedlegg II kap XII HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en omarbeiding av rådsdirektiv 88/344/EF om ekstraksjonsmidler til fremstilling av næringsmidler, som endret ved direktivene 92/115/EØF, 94/52/EF og 97/60/EF. Rettsakten inneholder ingen materielle endringer sammenlignet med dagens rettstilstand i EU bortsett fra at komitologiprosedyrene endres.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for endring i forskrift 21. desember 1993 nr. 1380 om ekstraksjonsmidler til fremstilling av næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XVI Kosmetikk

32009 L 0129 Kommisjonsdirektiv 2009/129/EF av 9. oktober 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivet retter opp en feil, ved i realiteten å endre direktiv 2007/53/EF slik at ordet "fluorid" byttes ut med ordet "fluor".

Merknader

Ved implementering av 2007/53/EF ble kosmetikkforskriften endret 12. september 2008 med bruk av ordet "fluor". Direktiv 2009/129/EF medfører dermed ingen endring av kosmetikkforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTISDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXII Selskapsrett

32009 L 0101 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/101/EF av 16. september 2009 om samordning av de garantier som kreves i medlemsstatene av selskaper som definert i traktatens artikkel 48 annet ledd for å verne selskapsdeltakeres og tredjemanns interesser, med det formål å gjøre garantiene likeverdige (vedlegg XXII JD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivet kodifiserer endringer i 1. selskapsrettsdirektiv, jf. 68/151/EF. Henvisninger til 1. selskapsdirektiv skal anses som henvisninger til dette direktivet.

Merknader

Direktivet medfører ingen realitetsendringer, og krever ingen gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for selskapsrett, der Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Olje- og energidepartementet, Arbeidsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0102 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/102/EF av 16. september 2009 på området selskapsrett om enpersonsaksjeselskaper (vedlegg XXII JD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivet kodifiserer endringer av 12. selskapsrettsdirektiv

Merknader

Direktivet medfører ingen realitetsendringer, og krever ingen gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for selskapsrett, der Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Olje- og energidepartementet, Arbeidsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32009 H 0708.01 Kommisjonsrekommendasjon av 18. juni 2009 om etableringen av et europeisk referanserammeverk for kvalitetssikring i yrkesrettet utdanning og opplæring (EQARF) (prot 31 KD gr3)

Sammendrag av innhold

Det europeiske referanserammeverk for kvalitetssikring i yrkesrettet utdanning og opplæring, EQARF, er introdusert som en referanseramme og instrument for å bistå landene med å styrke og måle kvalitet og kvalitetsheving i yrkesutdanningene. Formålet er å bidra til økt kvalitet og økt transparens i landenes politikk på området, for derigjennom å bidra til økt gjensidig tillit, mer mobilitet av utdannings- og arbeidssøkere, samt livslang læring.

Rammeverket legger opp til et system for kontinuerlig kvalitetsutvikling og -sikring, basert på felles kvalitetskriterier og indikatorer som kan anvendes på både system- og leverandørnivå. Etableringen av EQARF har ikke til hensikt å påvirke til endringer i landenes yrkesopplæringer, men å støtte landene i deres kvalitetsarbeid innenfor diversifiserte, etablerte opplæringsystemer. Det anbefales at landene oppretter et Nasjonalt Referansesenter (-punkt) for kvalitetssikring i yrkesrettet opplæring, der et slikt ikke allerede finnes.

Merknader

Implementeringen av EQARF er frivillig og vil ikke medføre rettslige forpliktelser.

Norge er invitert til å delta i nettverk for EQARF. I EQARF-nettverk er Utdanningsdirektoratet oppnevnt som medlem, og Kunnskapsdepartementet er vararepresentant. Det er videre bestemt at Utdanningsdirektoratet inntil videre vil fungere som Nasjonalt Referansesenter (Quality Assurance National Reference Point - QANRP).

Innføring av et helhetlig system for kvalitet i fag- og yrkesopplæringen er et arbeid som er prioritert i Norge. På oppdrag fra Kunnskapsdepartementet utarbeider Utdanningsdirektoratet forslag til et helhetlig kvalitetsvurderingssystem for fag- og yrkesopplæring. I dette arbeidet vil EQARF være en viktig referanse.

Sakkyndige instansers merknader

Kunnskapsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 H 0708.02 Kommisjonsrekommendasjon av 18. juni 2009 om etableringen av et europeisk poengsystem for yrkesrettet utdanning og opplæring (ECVET) (prot 31 KD gr3)

Sammendrag av innhold

ECVET er et europeisk poengsystem for yrkesrettet utdanning og opplæring, tilsvarende det en har innenfor høyere utdanning (ECTS). Poengene er knyttet til spesifikke kvalifikasjoner, basert på felles prinsipper og tekniske spesifikasjoner som angitt i rekommandasjonen.

Hensikten med introduksjonen av ECVET er å fremme felles europeisk anerkjennelse av yrkeskvalifikasjoner. Poengene skal kunne overføres mellom land og akkumuleres av enkeltindivider for oppnåelse av formelle kvalifikasjoner. Poengene tildeles enkeltindivider på grunnlag av dokumentert oppnådd læringsutbytte.

ECVET har tilknytning til Det europeiske kvalifikasjonsrammeverk, EQF. Det understrekes at implementeringen av ECVET må baseres på felles prinsipper for kvalitetssikring i yrkesrettet

opplæring, slik de kommer til uttrykk blant annet i Det europeiske referanserammeverk for kvalitetssikring i yrkesrettet utdanning og opplæring, EQARF.

Merknader

Implementeringen av ECVET er frivillig og vil ikke medføre rettslige forpliktelser. Når det gjelder godkjenning av yrkeskvalifikasjoner i tilknytning til regulerte yrker, er det direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner som får anvendelse for statene i EØS-området.

Norge er invitert til å delta i nettverk for ECVET. For ECVET Network Group har Kunnskapsdepartementet en representant. I ECVET User's Group er Utdanningsdirektoratet oppnevnt som medlem, og Kunnskapsdepartementet er vararepresentant.

Kunnskapsdepartementet er positiv til innføring av et poengsystem for yrkesrettet utdanning og opplæring, men ønsker å se på erfaringene fra andre land før det blir bestemt om og eventuelt hvordan et slikt system kan innføres i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Kunnskapsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32009 D 0248 Kommisjonsvedtak 2009/248/EF av 18. mars 2009 om endring av vedtak 2008/185/EF med hensyn til krav til dyrehelse ved handel med svin mellom medlemsstater eller regioner i medlemsstater som er fri for pseudorabies (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedtaket dreier seg om tilleggsgarantier for svinesykdommen Aujeszky's disease (AD). I forbindelse med handel med svin gjelder visse tilleggsgarantier alt etter hvilken sykdomsstatus den enkelte medlemsstat har i forhold til sykdommen. Enkelte stater er helt fri for sykdommen og vaksinerer heller ikke mot den, noen følger et godkjent bekjempelsesprogram, mens andre stater fremdeles ikke har full kontroll over sykdommen. Erfaringene med ordningen med tilleggsgarantier har imidlertid vist at det er nødvendig å presisere at handel med svin mellom medlemsstater som er fri for AD og hvor vaksinasjon heller ikke er tillatt, kan foregå uten ytterligere garantier. De statene dette gjelder er listet i vedlegg I i vedtak 2008/185/EF, og i vedtaksteksten blir det nå bedre tydeliggjort at det ikke kreves garantier ut over det at området dyrene kommer fra er listet i vedlegg I.

Merknader

Vedtaket krever endring av forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin. Endringen har ingen praktisk betydning ettersom dette bare dreier seg om en presisering av gjeldende rett. Det er svært liten import av levende svin til Norge, så endringen medfører heller ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for brukere eller forvaltningen i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Miljøverndepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0123 Kommisjonsforordning (EF) nr. 123/2009 av 10. februar 2009 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1266/2007 (Blåtunge) vedrørende vilkår for forflytning av dyr innenfor samme restriksjonssone og kriterier for unntak for dyr fra forflytningsforbudet i direktiv 2005/75/EF (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer regler om overvåking og forflytning av dyr innenfor og ut av restriksjonssoner som følge av blåtunge. Etter at mange land er godt i gang med sine vaksinasjonsprogram, har man erfart et behov for en enklere håndtering av forflytning av vaksinerte dyr ut av risikozonene. Det har videre vært et ønske om å kunne vaksinere utenfor dagens risikozone av smitteforebyggende hensyn. Problemet er diskutert på CVO-møter ved to anledninger. Dette forslaget reflekterer konklusjonene fra CVO-møtet og også diskusjonen i EUs faste komité for næringsmidler og dyrehelse (SCFCAH), seksjon dyrehelse og dyrevelferd.

Vedtaket vil gjøre det enklere å foreta forebyggende vaksinerings av dyr i blåtungeutsatte områder hvor det ikke er virussirkulasjon. Det er i utgangspunktet kun tillatt å vaksinere i risikozonen. Det er ikke

tillatt å vaksinere i overvåkningssonen. Forordningen deler risikosonen i to, en restriksjonssone med og en sone uten virussirkulering, og det vil være tillatt å vaksinere i begge disse sonene. Det vil følgelig tillates vaksinering også i soner uten virussirkulasjon. Det kan etableres en overvåkningssone utenfor denne delte risikosonen, dersom medlemslandet ønsker det.

Det vil gjelde litt ulike regler for forflytning av dyr ut fra sonene med eller uten virussirkulering. Fra den ytre risikosonen (uten virussirkulering), som nå kalles "lower-risk area", kan dyrene etter forordningen flyttes ut fra sonen tidligere enn 60 dager etter vaksinering uten å PCR-teste dyret (virusidentifikasjonstest), dvs man behøver bare å vente det antall dager det tar for å fastslå immunitet etter vaksineringen (etter vaksinefabrikantens spesifikasjon). PCR-testing vil fortsatt være krav ved forflytning av vaksinerte dyr ut fra risikosone med virussirkulering, jf vedlegg III, del A, punkt 5 (b). I "lower-risk" area vil det være krav om et overvåkningsprogram med kontrolldyr.

Merknader

Rettsakten krever endring i "forskrift 30. april 2008 nr. 416 om kontroll med, overvåkning av bluetongue og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for bluetongue".

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32009 R 1087 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1087/2009 av 12. november 2009 om godkjenning av et enzympreparat av endo-1,4-beta-xylanase produsert av Trichoderma reesei (ATCC PTA 5588), subtilisin produsert av Bacillus subtilis (ATCC 2107) og alfa-amylase produsert av Bacillus amyloliquefaciens (ATCC 3978) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, ender og slaktekalkun (innehaver av godkjenningen Danisco Animal Nutrition, godkjent forhandler Finnfeeds International Limited) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et enzympreparat, som består av endo-1,4-beta-xylanase, subtilisin og alfa-amylase, som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, slaktekalkun og ender. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnr. 4a10. Godkjenningen er gitt til firmaet Danisco Animal Nutrition, med forhandler Finnfeeds International Limited, og den har varighet til 3.12.2019. EFSA har vurdert preparatet og finner det trygt både for folkehelse, dyrehelse og miljøet. De bekrefter at det har gunstig virkning på dyras produksjon. Det er angitt analysemetode for preparatet. Videre skal det utvikles en tilpasset metode til kontrollformål. Godkjenningen er i samsvar med vedtak i den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringene foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet, da det finnes tilsvarende preparater i markedet allerede. Fôrindustrien får større valgmuligheter blant aktuelle tilsetningsstoffer, og de vil vurdere bruken av dette enzympreparatet opp mot dem som allerede er i bruk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings-

og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1088 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1088/2009 av 12. november 2009 om godkjenning av nytt bruksområde for et enzympreparat av 6-fytase produsert av *Aspergillus oryzae* (DSM 17594) som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris, slaktegris, slaktefjørfe og verpefjørfe (innehaver av godkjenningen er DSM Nutritional Products Ltd. representert ved DSM Nutritional Products Sp. Z.o.o.) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et 6-fytasepreparat som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris, slaktegris, fjørfe til slakt og verpefjørfe. 6-fytase er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnr. 4a6. Preparatet er tidligere godkjent til bruk i fôr til slaktekylling ved forordning (EF) nr. 270/2009. Denne oppheves nå, og preparatet får godkjenning til dette og flere bruksområder i forordning (EF) nr. 1088/2009. Godkjenningen er gitt til firmaet DSM Nutritional Products Ltd. representert ved DSM Nutritional Products Sp. Z.o.o., og den har varighet til 1.12.2019.

EFSA har vurdert preparatet og finner det trygt både for folkehelse, dyrehelse og miljøet. De bekrefter at 6-fytase øker utnyttelsen av fosfor i fôret. Det er angitt analysemetode for preparatet. Ved håndtering av preparatet anbefales det å bruke vernemaske, -briller og -hansker. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet, da det allerede finnes mange 6-fytasepreparater i markedet. Fôrindustrien får enda en 6-fytase tilgjengelig og vil vurdere bruken av dette preparatet opp mot de som er i bruk i dag, etter sin egen kost-/nyttevurdering. Å tilsette fytase til fôr øker utnyttelsen av fosfor og reduserer dermed innholdet i gjødsel og forurensing ved bruk av husdyrgjødsel.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1091 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1091/2009 av 13. november 2009 om godkjenning av et enzympreparat av endo-1,4-beta-xylanase produsert av *Trichoderma reesei* (MUCL 49755) og endo-1,3(4)-beta-glukanase produsert av *Trichoderma reesei* (MUCL 49754) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Aveve NV) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et enzympreparat til bruk i fôr til slaktekylling. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnr. 4a9. Godkjenningen er gitt til firmaet Aveve NV, og den har varighet til 4.12.2019.

EFSA har vurdert enzympreparatet og finner det trygt både for dyrehelse, folkehelse og miljøet. De bekrefter at preparatet virker gunstig på tilveksten hos slaktekylling ved å bedre fordøyeligheten av fôr i tarmen. Enzympreparatet anbefales brukt i fôr som er rikt på betaglukaner, f eks fôrblandinger som inneholder mer enn 30% bygg, hvete, rug eller triticale. Det er angitt analysemetode for preparatet. Ved håndtering anbefales det å bruke vernebriller og -hansker og støvmaske.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet, da det allerede finnes mange enzympreparater med samme formål i markedet. Fôrindustrien får enda et enzympreparat til bruk i kyllingfôr tilgjengelig, og de vil vurdere bruken av dette ut fra praktiske og økonomiske forhold i egen virksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1096 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1096/2009 av 16. november 2009 om godkjenning av et enzympreparat av endo-1,4-beta-xylanase produsert av *Aspergillus niger* (CBS 109.713) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling og godkjenning av nytt bruksområde for dette preparatet som tilsetningsstoff i fôr til ender (innehaver av godkjenningen er BASF SE) og endring av forordning (EF) nr. 1458/2005 (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et enzympreparat som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling og godkjenner at bruksområdet for preparatet også utvides til å gjelde fôr til ender. Preparatet har tidligere vært foreløpig godkjent til bruk i slaktekyllingfôr ved forordning (EF) nr. 1458/2005, og bestemmelsene om dette oppheves nå. Enzympreparatet har allerede godkjenning som tilsetningsstoff i kalkunfôr ved forordning (EF) nr. 1380/2007. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnr. 4a62. Godkjenningen er gitt til firmaet BASF SE, og den har varighet til 7.12.2019. EFSA har vurdert preparatet og finner det trygt både for dyrehelse, folkehelse og miljøet. De bekrefter at enzympreparatet har gunstig virkning på fôrutnyttelse og tilvekst hos slaktekylling, kalkun og ender. Det er angitt analysemetode for preparatet. Det anbefales brukt i fôrblandinger med høyt innhold av beta-glukaner, f.eks. slike som inneholder mer enn 40% hvete.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet, da dette og tilsvarende enzympreparater allerede finnes i markedet. Fôrindustrien har hatt tilgang til dette preparatet i flere år, da det har vært foreløpig godkjent til bruk i slaktekyllingfôr og godkjent til kalkunfôr. Fôr til ender produseres ikke i Norge, så denne godkjenningen får ingen konsekvenser for fôrprodusentene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIV Gjødning

32008 R 1107 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1107/2008 av 7. november 2008 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2003/2003 om gjødning med hensyn til tilpasning av vedlegg I og IV til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XIV LMD gr2)

Samandrag av innhaldet

Rettsakten gjev endringar i tabell A (N-gjødning) i vedlegg I og det kjem ein ny tabell F i det same vedlegget. I tillegg er det endra konsentrasjon av jodoppløysning i dei analysemetodane jod inngår. Tillatne nitrifikasjons- og ureasehemmarar kjem i eigen tabell F i vedlegg I, og oppføringar om nitrifikasjonshemmarar i tabell A går ut. Dette fordi det er ynskjeleg at nitrifikasjons- og urasehemmarar skal brukast i fleire typar gjødning, slik at nitrogen vært frigitt over lengre tid og det blir mindre avrenning av overskotet til omgjevnadane. Blandingar av ammoniumsulfat og kalsiumnitrat (kalksalpeter) har ikkje før vore tillatne som EF-gjødning, men kan no marknadsførast som EF-gjødning. Krava til denne typen gjødning er kome som ein endring i tabell A i vedlegg I. Vedlegg IV til forordning (EF) nr. 2003/2003 inneheld detaljerte skildringar av analysemetodar, som skal brukast for å måla næringsstoffinnhaldet i gjødning. For å få meir korrekte analysesvar er det gjort ein endring i jodkonsentrasjonen i dei analysane jodoppløysning inngår.

Merknadar

Rettsakten krev endringar i forskrift 9. november 2005 nr. 1313 om gjødning som marknadsførast som EF-gjødning. Norske myndigheiter deltar aktivt i arbeidsgruppemøter og er i kontakt med partane det angår. Det har ingen økonomisk administrative konsekvensar verken for private eller myndigheiter i Noreg.

Merknadar frå sakkyndige instansar

Rettsstraktaten er vurdert av Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fann rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32008 L 0120 Rådskdirektiv 2008/120/EF av 18. desember 2008 om minstekrav for beskyttelse av svin (konsolidert utgave)(vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rådskdirektiv 91/630/EØF om minstestandarder for beskyttelse av svin har blitt endret flere ganger. For å gjøre det lettere å orientere seg i dette regelverket, er det produsert en ny rettsakt, som i praksis er en konsolidert tekst av tidligere rettsakter på området.

Merknader

Norge har allerede implementert gjeldende regelverk på området. Dette direktivet får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 D 0019 Kommisjonsvedtak 2009/19/EF av 9. januar 2009 endring av vedtak 2008/655/EF med hensyn til godkjenning av visse medlemsstaters nødvaksinasjonsplaner mot blåtunge og om fastsettelse av Fellesskapets finansielle bidrag for 2007 og 2008 (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedtak 2008/655/EF, som gjelder godkjenning av enkelte medlemsstaters planer for nødvaksinering mot blåtunge, og også fastsettelse av nivået for finansielt bidrag fra Fellesskapet til den enkelte stat. Rapporter, i samsvar med vedlegg til rettsakten, fra de berørte medlemslandene, skal være grunnlag for de finansielle bidragene fra Fellesskapet. Vedtak 2008/655/EF av 24. juli 2008 angikk Belgia, Den Tsjekiske republikk, Danmark, Tyskland, Spania, Frankrike, Italia, Luxemburg, Nederland og Portugal. Pga utviklingen av smittesituasjonen i andre halvår 2008, hvor utbrudd av BTV (bluetonguvirus) serotype 8 skjedde for første gang også i Sverige og Østerrike, nye utbrudd av BTV serotype 8 skjedde i Danmark og Spania og BTV serotype 1 spredde seg videre i Frankrike, Portugal og Spania, var det behov for å oppdatere vedtak 2008/655/EF med de endringer som har skjedd. Rettsakten angår nå også Østerrike og Sverige.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Relevant norsk regelverk er FOR 1999-12-20 nr 1310: "Forskrift om vaksinasjon av husdyr, vilt, fisk og andre akvatiske dyr", FOR 2008-04-30 nr 416: "Forskrift om kontroll med, overvåking av blåtunge og restriksjoner på forflytning av dyr som er mottakelige for blåtunge", samt plan for forebygging og bekjempelse av blåtunge (instruks til Mattilsynet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 D 0255 Kommisjonsvedtak 2009/255/EF av 20. mars 2009 om endring av vedtak 2003/135/EF som gjelder planene for nødvaksinering av villsvin og utryddelse av klassisk svinepest i visse områder i delstatene Nordrhein-Westfalen og Rheinland-Pfalz (Tyskland) (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer planene som Tyskland har for utryddelse av klassisk svinepest (KSP) hos villsvin og nødvaksinering av villsvin i den forbindelse. Tyskland har informert Kommissjonen om at KSP er utryddet i visse deler av Nordrhein-Westfalen og Rheinland-Pfalz, men også om at nyoppdagede tilfeller av KSP er påvist på begge sidene av grenseområdet mellom Nordrhein-Westfalen og Rheinland-Pfalz hvor sykdommen tidligere ikke forekom. Planene for utryddelse og nødvaksinering må derfor utvides til å omfatte de nye områdene i Nordrhein-Westfalen og Rheinland-Pfalz, mens de områdene som nå er fri for KSP, tas ut av planen. Vedtak 2003/135/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 137/2003 av 7. november 2003).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke endring i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, som har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 D 0342 Kommisjonsvedtak 2009/342/EF av 23. april 2009 om endring av vedtak 2003/467/EF når det gjelder erklæring om at visse regioner i Italia er offisielt fri for storfetuberkulose, storfebrucellose og smittsom storfeleukose, at visse regioner i Polen er offisielt fri for smittsom storfeleukose og at Polen og Slovenia er offisielt fri for storfetuberkulose (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer lister over medlemsstater eller regioner i medlemsstater hvor besetninger er erklært fri for storfetuberkulose, storfebrucellose og smittsom storfeleukose (EBL). Italia får flere provinser tilføyd til listene som gjelder offisielt frie regioner for storfetuberkulose, storfebrucellose og EBL. Polen og Slovenia er nå erklært fri for storfetuberkulose i hele landet. Polen får tilføyd ytterligere regioner når det gjelder EBL. Vedlegg I, II og III til vedtak 2003/467/EF blir endret i henhold til vedlegget i gjeldende rettsakt. Vedtak 2003/467/EF er en del av EØS-avtalen (jf EØS-komiteens beslutning nr. 93/2004 av 9. juli 2004).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Land-/regionlistene i EØS er, i tråd med den implementering som ble gjennomført og vedtatt i 1995, ikke tatt med i forskriftene. Dette prinsippet har vært gjennomgående for alle dyresjukdommer i EØS som gir rett til fristatus og tilleggsgarantier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, som har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 D 0422 Kommisjonsvedtak 2009/422/EF av 26. mai 2009 om endring av vedtak 2003/135/EF i forhold til planene for nødvaksinering mot, og utryddelse av, klassisk svinepest hos villsvin i visse områder i Tyskland (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer planene som Tyskland har for utryddelse av klassisk svinepest (KSP) hos villsvin og nødvaksinering av villsvin i den forbindelse. Tyskland har informert Kommisjonen om nye tilfeller av KSP hos villsvin i områder sør i delstaten Rheinland-Pfalz. Planene for utryddelse og nødvaksinering må derfor utvides til å omfatte de nye områdene i Rheinland-Pfalz. Vedtak 2003/135/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 137/2003 av 7. november 2003).

Merknader

Rettsakten er rettet mot både Tyskland og Frankrike fordi Rheinland-Pfalz grenser direkte mot Frankrike. Gjennom basisrettsakten er Tyskland forpliktet til å sørge for minst mulig forstyrrelse av villsvinbestanden i et minimum 20 km bredt belte mot grensen til Frankrike, slik at man reduserer faren

for at smittede dyr fra Tyskland beveger seg over til Frankrike. Rettsakten krever ikke endring i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32009 D 0786 Kommisjonsvedtak 2009/786/EF av 26. oktober 2009 om fritak for Storbritannia fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/402/EØF når det gjelder *Avena strigosa* Schreb (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten retter seg bare mot Storbritannia.

Rettsakten fastsetter at Storbritannia fritas fra forpliktelsen til å gjennomføre alle bestemmelser i rådsdirektiv 66/402/EØF om omsetning av såvare av korn når det gjelder busthavre (*Avena Strigosa* Schreb.). Unntatt er bestemmelsen om at omsetning av slik vare ikke pålegges andre handelsrestriksjoner enn det som fremgår av direktivet. Rettsakten er fastsatt i henhold til en generell bestemmelse i direktiv 66/402/EØF om muligheten for slike unntak. Forutsetningen er at såvare av den aktuelle arten normalt ikke produseres i medlemslandet, eller at dyrkingen er av ubetydelig økonomisk omfang.

Merknader

Rådsdirektivet som ligger til grunn for vedtaket gjelder såvare av korn. Av ulike årsaker, oftest av klimatiske hensyn, er det ikke aktuelt å dyrke alle artene under rådsdirektivet i alle medlemslandene. Det er derfor også lite aktuelt å produsere såvare. Det er naturlig og hensiktsmessig at det finnes en ordning som gjør det mulig ikke å gjennomføre felles EU-bestemmelser i et land der en art ikke dyrkes.

Rettsakten medfører ikke behov for endring i regelverk. Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge, og den får dermed heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser her i landet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Generelt

32007 L 0002 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om etablering av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskapet (INSPIRE) (vedlegg XX kap I MD g1)

Sammendrag av innhold

INSPIRE ("Infrastructure for Spatial Information in the European Union") skal sikre tilgang til offentlig forvaltet geografisk informasjon (geodata), bl.a. om natur, samferdsel, bebyggelse, befolknings- og miljøforhold. INSPIRE fokuserer på behovene innenfor miljøpolitikken, men kan også utnyttes innenfor andre sektorer. INSPIRE skal gjennomføres trinnvis 2009-2019.

Geodata fra ulike etater og forvaltningsnivå skal kunne sammenstilles og gjøres tilgjengelig på tvers av administrative grenser og organisatoriske skiller. Dette forutsetter at det blir etablert felles standarder og tjenester for elektronisk søk og uttak av data. Direktivet skal bane vei for en gradvis harmonisering av geodata mellom landene, men er i seg selv ikke et program for innsamling av ny informasjon. INSPIRE skal bygge på de enkelte lands nasjonale geografiske infrastrukturer.

Kommisjonen begrunnet forslaget med at INSPIRE vil gi både miljømessige og bredere samfunnsgevinster, inkludert gevinster for privat sektor. Kommisjonen tallfestet de rene miljøgevinstene til mellom 230 og 600 mill. kr pr. år per land. Kommisjonen antok at kostnadene for offentlig virksomhet i gjennomsnitt vil beløpe seg til i gjennomsnitt 30-45 mill. kr pr. år per land.

Direktivet krever at landene etablerer og opererer følgende geodatatjenester:

- søketjenester, som gjør det mulig å søke etter geodata
- visningstjenester, som gjør det mulig å vise geodata
- nedlastningstjenester, som gjør det mulig å laste ned eller få direkte tilgang til geodata
- omdanningstjenester, som gjør det mulig å omdanne (transformere eller konvertere) geodata for å oppnå samvirke
- tjenester som gjør det mulig å aktivere andre geodatatjenester

Søke- og visningstjenestene skal i utgangspunktet være gratis for allmennheten.

Tema som er omfattet av direktivet, er listet i tre vedlegg til direktivet, gruppert i 34 temagrupper.

Vedlegg I: Koordinatbasert referansesystem, Geografiske rutenettssystemer, Stedsnavn, Administrative enheter, Adresser, Eiendomsteiger, Transportnett, Hydrografi, Vernede områder.

Vedlegg II: Høyde, Arealdekke, Ortofoto, Geologi.

Vedlegg III: Statistiske enheter, Bygninger, Jordarter, Arealbruk, Menneskers helse og sikkerhet, Offentlige og allmenntilgjengelige tjenester, Anlegg for miljøovervåking, Produksjons- og industrianlegg, Landbruks- og akvakulturanlegg, Befolkningsfordeling, Områder med særskilt forvaltning, restriksjoner, bestemmelser eller rapportering, Naturrisikosoner, Atmosfæriske forhold, Meteorologiske forhold, Oseanografiske forhold, Sjøområder, Biogeografiske områder, Leveområder og biotoper, Artsfordeling, Energiressurser, Mineralressurser.

Direktivet krever at landene skal:

- Utarbeide metadata for alle aktuelle geodatasett og -tjenester, dvs. beskrivende informasjon som gjør det mulig å finne fram til, sette opp oversikter og anvende de aktuelle geodatasettene og -tjenestene.
- Gjøre alle aktuelle geodatasett tilgjengelige i harmonisert form.

- Samarbeide om grenseoverskridende geodatasett.
- Vedta nasjonale bestemmelser som sikrer at offentlige myndigheter som ivaretar miljøoppgaver, får gjensidig tilgang til alle aktuelle geodatasett og -tjenester. Krav om betaling må være forenlig med det overordnede målet om å forenkle delingen av geodata myndighetene i mellom. Det skal ikke kreves betaling for geodata som leveres til fellesskapsinstitusjoner i forbindelse med miljørapportering. Ordningene skal på like vilkår også være åpne for organ etablert etter internasjonale miljøavtaler.
- Etablere et nasjonalt samordningsorgan.
- Rapportere gjennomføringen av direktivet til Kommisjonen.

Kommisjonen skal operere en felles europeisk internettportal som skal gi tilgang til de nasjonale tjenestene.

Direktivet er et rammedirektiv. Kommisjonen skal fastsette mer detaljerte regler i form av gjennomføringsregler til direktivet. Det omfatter regler om:

- Metadata (dokumentasjon av data og tjenester) (artikkel 5)
- Samvirkningsevne og harmonisering av data og tjenester (artikkel 7)
- Nettjenester (artikkel 16)
- Vilkår for fellesskapsinstitusjonenes tilgang til geodata og tjenester (artikkel 17 nr. 8)
- Overvåking av den geografiske infrastrukturen og rapportering om gjennomføringen av direktivet (artikkel 21)

Tidsplanen for gjennomføringen av direktivet framkommer delvis av direktivet og delvis av gjennomføringsreglene. Følgende milepæler er fastsatt med endelig virkning:

- mai 2007 Direktivet trådte i kraft i EU
- desember 2008 Kommisjonsforordning om metadata trådte i kraft
- mai 2009 Landene skal ha implementert direktivet i nasjonal rett. Fra dette tidspunktet gjelder kravet om deling av data mellom offentlige organ.
- juni 2009 Kommisjonsbeslutning om overvåking og rapportering trådte i kraft
- november 2009 Kommisjonsforordning om netjtjenester (søke- og visningstjenester) trådte i kraft
- mai 2010 Landene skal ha utarbeidet sin første gjennomføringsrapport
- desember 2010 Landene skal ha etablert metadata for vedlegg I- og II-data
- november 2011 Landene skal ha satt søke- og visningstjenesten i ordinær drift
- desember 2013 Landene skal ha etablert metadata for vedlegg III-data

Følgende milepæler er avhengig av arbeidet med de ulike gjennomføringsreglene:

- medio 2012 Landene skal ha satt nedlastings- og omdanningstjenestene i ordinær drift
- medio 2012 Landene skal gi tilgang til nye vedlegg I-data i harmonisert form
- ultimo 2013 Landene skal ha satt aktiveringstjenestene i ordinær drift
- primo 2015 Landene skal gi tilgang til nye vedlegg II- og III-data i harmonisert form
- medio 2017 Landene skal gi tilgang til eksisterende vedlegg I-data i harmonisert form
- medio 2019 Landene skal gi tilgang til eksisterende vedlegg II- og III-data i harmonisert form

Merknader

Hjemmelen for direktivet er EF-traktaten artikkel 175 nr. 1 som refererer seg til traktatens miljømål, jf. artikkel 174.

Prinsippene for INSPIRE føyer seg godt til gjeldende norsk politikk for elektronisk forvaltning slik dette bl.a. er uttrykt i planen *eNorge 2009*, St.meld. nr. 17 (2006-2007) *Eit informasjonssamfunn for alle* og St. meld. nr. 30 (2002-2003) «*Norge digitalt*» – *et felles fundament for verdiskaping*.

Norge digitalt er et samarbeid mellom kommuner, statlige etater, store offentlige brukere av geodata og andre virksomheter som leverer data til den geografiske infrastrukturen. Målet for samarbeidet er å gi deltakerne enkel og effektiv tilgang til geodata gjennom samarbeid om finansiering, organisering, drift og utvikling av en felles geografisk infrastruktur. Samarbeidet er i prinsippet frivillig og er regulert gjennom gjensidige avtaler. Samarbeidet omfatter i dag vel 600 parter. Det inkluderer alle landets

kommuner med ett unntak, alle fylkeskommunene og fylkesmannsembetene, ca. 40 statlige etater, Telenor (nettdelen) og over 100 energibedrifter (nettselskaper). Oslo kommune er ikke part, men deltar i enkelte rådgivende organer. Samarbeidet om *Norge digitalt* har fått betydelig internasjonal oppmerksomhet. Mange av elementene i *Norge digitalt* har bl.a. blitt trukket fram som eksempel til etterfølgelse i arbeidet med INSPIRE-direktivet.

Norsk arbeid med INSPIRE blir koordinert gjennomforvaltningssamarbeidet *Norge digitalt*. Det er i tillegg opprettet en egen koordineringsgruppe med representanter fra Miljøverndepartementet, Norges Geologiske Undersøkelse, Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens Kartverk mfl. Miljøverndepartementet representerer Norge i INSPIRE-komiteen.

Norske eksperter medvirket under forberedelsen av direktivet, og deltar i arbeidet med gjennomføringsreglene. Det er etablert et nettverk mellom de ansvarlige departementene i de nordiske landene i arbeidet med direktivet, gjennomføringsreglene og nasjonal implementering.

Miljøverndepartementet mener at det ligger vel til rette for å basere gjennomføringen av direktivet på det samarbeidet som allerede er etablert gjennom *Norge digitalt*, innenfor en lovbestemt ramme. Departementet la på denne bakgrunn fram forslag til å gjennomføre direktivet i norsk rett i form av en ny lov om en infrastruktur for geografisk informasjon (geodataloven). Forslaget ble sendt på alminnelig høring 7. november 2008 med frist for merknader 15. februar 2009. Det kom inn i overkant av 70 uttalelser fra høringsinstansene. Et stort flertall av høringsinstansene stiller seg positive til lovforslaget.

Gjennomføringen av direktivet vil medføre noen økte kostnader for dataproduserende kommunale etater, i gjennomsnitt anslått til kr. 70.000 til etablering og kr 40.000 til drift pr. kommune, og ca. 25 statlige fagetater, i gjennomsnitt anslått til kr. 760.000 til etablering og kr. 200.000 til drift pr. fagetat. Økte kostnader for Statens kartverk er anslått til 15 mill. kr til etablering og 10 mill. kr i drift pr. år. I sum er de økte kostnadene således anslått til 65 mill. kr til etablering og 32 mill. kr til drift for statlig og kommunal sektor til sammen. Etableringskostnadene fordeler seg over flere år fram til 2019.

Prinsippene for INSPIRE føyer seg godt til gjeldende norsk politikk. Direktivet vil bedre tilgangen til miljøinformasjon for offentlige myndigheter nasjonalt og internasjonalt. Direktivet vil antakelig også få positive ringvirkninger for tilgang til, og bruk av, offentlig informasjon generelt. Norge kan antakelig høste fordel av vår internasjonale satsing på standardisering av geografisk informasjon.

Beslutningen i EØS-komiteen vil bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103 fordi direktivet krever lovendring og budsjettvedtak over flere år.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32009 D 0603 Kommisjonsbeslutning 2009/603/EF av 5. august 2009 om registreringskrav for produsenter av batterier og akkumulatorer i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Formålet med direktiv 2006/66/EF - batteridirektivet - er å minimalisere både nye og brukte batteriers og akkumulatorers negative påvirkning på miljøet gjennom hele livssyklusen, og derved medvirke til å

beskytte, bevare og forbedre miljøet. Videre er det ønskelig å utarbeide løsninger som bedre tar vare på råstoffer som finnes i brukte batterier. Direktiv 2006/66/EF er hjemlet i EF-traktatens artikler 95.1 og 175.1. Direktiv 2006/66/EF ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007.

Direktiv 2006/66/EF stiller krav om at produsenter av batterier og akkumulatører registreres. Gjennom bestemmelser i kommisjonsbeslutning 2009/603/EF fremsettes det hvilke opplysninger som skal gis/sendes inn ved registrering og prosedyrer for registrering.

Registreringskrav:

Produsenter av batterier og akkumulatører registreres enten på papir eller elektronisk hos de nasjonale myndigheter eller hos de nasjonale produsentorganisasjoner som godkjennes av medlemsstatene- "registreringsorganer".

Registreringsprosedyren kan være en del av en annen produsentregistreringsprosedyre.

Produsenter av batterier og akkumulatører skal kun registreres en gang i en medlemsstat, der de ervervsmessig slipper ut batterier og akkumulatører på medlemsstatens markedet for første gang, og de skal få et registreringsnummer ved registrering.

Hva slags informasjon som produsenter av batterier og akkumulatører skal sende inn, er spesifisert i vedlegg til kommisjonsbeslutning 2009/603/EF. Registreringsorganer kan kun kreve registreringsgebyrer som er kostnadsbasert og rimelige. Registreringsorganer som krever registreringsgebyrer, skal informere de ansvarlige nasjonale myndigheter om hvordan de beregner gebyrer.

Merknader

Batteridirektivets definisjon av produsent medfører at den som plasserer batterier ut på det norske markedet, skal registreres. Et norsk register vil anslagsvis omfatte omlag et par hundre aktører. Kostnadene ved et slikt register skal dekkes av produsentene. Bransjen har god oversikt over produsenter (importører) av batterier og vil kunne opprettholde og vedlikeholde et slikt register. Batterier reguleres i følgende forskrifter:

Forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften).

Gjennomføring av batteridirektivet og tilhørende endringer tas ved endringer i disse forskriftene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XX Fritt varebytte - generelt

32009 H 0524 Kommisjonsrekommendasjon 2009/524/EF av 29. juni 2009 om forbedring av det indre marked (vedlegg II kap XX NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Ved forberedelsen av Europakommisjonens meddelelse "A single market for 21st century Europe" av 20.11.2007, også kalt "the Single Market Review", avdekket konsultasjoner med EU/EØS-statene og ulike analyser utført av Kommisjonen at det indre marked ikke fungerer så godt som hensikten er. "The Single Market Review" består av en rekke dokumenter som belyser problemstillingene og foreslår ulike typer tiltak for å bøte på manglene. Tiltakene kan sorteres i to kategorier: Den ene er forslag til konkrete reguleringer. Disse forventes fulgt opp av fagdepartementene på vanlig måte etter hvert som de legges frem. Den andre kategorien inneholder forslag til forbedringer i arbeidsmetoder internt i Europakommisjonen, i de enkelte EU/EØS-statene, men også mellom statene og Kommisjonen og mellom statene.

For å bidra til å operasjonalisere forbedringene som bør gjøres i EU/EØS-statenes arbeid med indre marked-saker, la Kommisjonen 29.6.2009 frem rekommandasjon 2009/524/EF med tiltak som bør iverksettes. Tiltakene omhandler bl.a. koordinering internt i statene, samarbeid mellom statene, korrekt og rettidig gjennomføring av direktiver, EU/EØS-kompetanse i forvaltning og rettsapparat, rask problemløsning, systematisk evaluering av nasjonalt initierte regler og informasjon om indre markedsregler til privatpersoner og bedrifter. Kommisjonens arbeidsgruppe (Working Group on Governance) under IMAC (Internal Market Advisory Committee), diskuterer hvordan rekommandasjonen bør følges opp. Bl.a. ønsker EUs medlemsstater å orientere arbeidsgruppen under IMAC om hvordan de følger opp de ulike elementene i rekommandasjonen. Nærings- og handelsdepartementet deltar i arbeidsgruppen, der vi behandles som observatør og ikke forventes å rapportere om oppfølging.

Merknader

Nærings- og handelsdepartementet har deltatt aktivt i arbeidet som både resulterte i "the Single Market Review" og rekommandasjonen. Som ledd i dette arbeidet har Nærings- og handelsdepartementet innhentet synspunkter og fakta fra arbeidslivets parter og departementene. Norge vil ikke ha plikt til å følge opp tiltakene som fremgår av rekommandasjonen, siden den er en såkalt ikke-bindende rettsakt.

På enkelte områder kan det være nyttig å vurdere tiltak i rekommandasjonen. F.eks. la en arbeidsgruppe bestående av representanter fra UD, KR D og KS 27.6.2008 frem en rapport om "Bedre samhandling mellom forvaltningsnivåene i EØS-arbeidet". Rapporten fremhever behovene for bedre kommunikasjon og dialog mellom forvaltningsnivåene, både for å belyse mulige konsekvenser for regionene og lokalsamfunn av EØS-relevante EU-initiativer, og for å sikre god tilpasning når EØS-regelverk skal innlemmes i norsk rett og håndheves i kommunal sektor. Når det gjelder norske bedrifters kunnskap om EØS-avtalen og de muligheter og rettigheter den gir, indikerer resultatene i Innovasjon Norges rapport nr. 1-2009 "15 år med EØS-avtalen - Fungerer avtalen for bedriftene?" at mange bedrifters kunnskap om det indre marked kan bli bedre. Nærings- og handelsdepartementet ser også at det kan være et behov for å gjennomgå egen rolle og egne arbeidsmetoder, som ansvarlig departement for arbeidet med EØS' indre marked. Rekommandasjonen vil kunne gi inspirasjon til forbedringer, men også erfaringsutveksling med andre EØS-stater om deres oppfølging av tiltakene i rekommandasjonen vil kunne være nyttig.

Oppfølging av rekommandasjonen forventes ikke å ha vesentlige administrative eller budsjettmessige konsekvenser, utover det de enkelte departementer og underliggende etater selv

måtte ønske å gjøre for å endre på arbeidsmetoder eller selv sette i verk tiltak for å bidra til at det indre marked skal fungere enda bedre enn i dag.

Sakkyndige instansers merknader

Rekommandasjonen ble sendt på høring til departementene, arbeidslivets parter og interesseorganisasjoner 31.08.09 med høringsfrist 23.09.09. Alle høringsinstansene som hadde kommentarer, mener rekommandasjonen vil bidra til at arbeidet med indre markedssaker blir enda bedre enn det er i dag. Vegdirektoratet peker bl.a. på at med den økte mengde direktiver som skal implementeres, er det viktig å ha gode rutiner for implementeringsarbeidet.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel II Jord- og skogbrukstraktorer

32009 L 0064 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/64/EF av 13. juli 2009 om radiostøydemping på jord- og skogbrukstraktorer (kodifisering) (vedlegg II kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

I kjøretøysforskriften kapittel 27 er det bestemmelser om krav til elektrisk utstyr og elektromagnetisk støy for kjøretøy. (I alle elektroniske kretser vil det i varierende grad dannes elektromagnetiske signaler. Dersom signalene overstiger visse nivåer - eller kommer i kontakt med annet elektronisk utstyr som påvirkes - vil vi snakke om elektromagnetisk støy.) Allerede på 1970-tallet kom de første direktiver som omhandlet elektromagnetisk støy. Direktiv 2009/64/EF gjelder elektromagnetisk støy og kompatibilitet for landbruks- og skogbrukstraktorer, og kodifiserer den rettsutviklingen som har funnet sted på området fra 70-tallet og frem til i dag. Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) er elektriske apparaters og utstyrs evne til å motstå elektriske forstyrrelser (immunitet) og de samme apparaters evne til ikke selv å sende ut skadelig støy (emisjon). Høy grad av elektromagnetisk kompatibilitet vil si høy immunitet og lav emisjon.

Reglene om dette er generelt viktige for å sikre best mulig funksjon av de enkelte elektriske komponenter i kjøretøy samt hindre at elektromagnetisk stråling fra kjøretøy forstyrrer sine omgivelser. Direktiv 75/322/EØF, som gjelder elektromagnetisk støy, er blitt endret flere ganger. Direktivet er et av særdirrektivene til 74/150/EØF. Sistnevnte direktiv er erstattet av rådsdirektiv 2003/37/EF av 26. mai 2003 som omhandler typegodkjenning av jordbruks- og skogsbrukstraktor m.m. For å klargjøre regelverket, samt av rasjonaliseringshensyn ble direktiv 75/322/EØF med senere endringer foreslått kodifisert, jf KOM (2007)462. Direktiv 2009/64/EF erstatter således direktiv 82/890/EØF, direktiv 97/54/EF, direktiv 2000/2/EF, direktiv 2001/3/EF og direktiv 2006/96/EF. Direktivet gjelder for traktorer med en maksimums hastighet på 40 km/t.

Merknader

Henvisninger i kjøretøysforskriften til tidligere direktiv vedrørende elektromagnetisk støy vil bli opphevet og erstattet med henvisninger til nytt direktiv 2009/64/EF.

Direktivet medfører ingen realitetsendringer i forhold til de gjeldende tekniske krav, da dette er en kodifisering av tidligere innførte tekniske krav. Direktivet vil således ikke medføre økonomiske konsekvenser for Norge. Det vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å endre dagens forskriftstekst.

Norge er positiv til forslaget, da regelverket blir enklere å forholde seg til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32009 R 0923 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 923/2009 av 16. september 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1692/2006 om innføring av det andre "Marco Polo"-programmet for tildeling av finansiell støtte fra Fellesskapet for å fremme eit meir miljøvennleg godstransportsystem (Marco Polo II) (prot 31 SD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen fremla 10. desember 2008 forslag til europaparlaments- og rådsforordning som endrer forordning (EF) nr. 1692/2006 om etablering av det andre Marco Polo-program (MP II) for tildeling av finansiell støtte fra Fellesskapet for å bedre miljøkvaliteten av godstransportsystemet (Marco Polo II). Forslaget ble formelt vedtatt 16. september 2009.

Kommisjonen ønsker å øke deltagelsen av antall små aktører (SMB) i programmet, og tersklene for å kvalifisere til støtte målt i årlige tonn-kilometer senkes. Selve intensiteten i støtten økes også. Dagens sats på €1 pr 500 tonn-kilometer økes til €2 pr 500 tonn-kilometer. Revisjonen har som generelt formål å skape større interesse for MP II, bl.a. gjennom økt finansiell støtte til aktørene.

Merknader

MP II er en videreføring av det første Marco Polo-programmet, og har siden starten blitt møtt med positive reaksjoner fra næringslivet. Det nye programmet gjøres nå ytterligere gunstig for næringslivet. MP II opererer med et måltall for modalt skift, og ifølge en ekstern evaluering estimerer man at 64 pst av måltallet oppnås. Det er fortsatt tidlig i perioden, men det er et potensial for utvikling videre. Programmet "Motorways of the Sea" har fått det omfanget man ønsket; 9 pst av søknadene i 2007 og 4 pst i 2008 gjaldt "Motorways of the Sea". Endringene i forordningen tar sikte på å øke effektiviteten av Marco Polo-programmet, målt i tonn-kilometer som enten unngås fraktet på veg eller skiftes vekk fra vegbasert transport. Den eksterne evalueringen resulterte i følgende råd:

- øke tidsrommet hvert prosjekt kan vare
- senke terskelen for modale skift-prosjekter som nyttiggjør indre vannveger
- gjøre Marco Polo-programmet mer kjent og tilgjengelig
- tiltak som bidrar til å redusere køproblematikk skal vektlegges mer i evalueringsfasen
- produsere brukervennlige veiledninger for de som ønsker å søke om støtte

Marco Polo-programmet fungerer som et instrument i arbeidet med å redusere kø på europeiske veger. Programmet er en del av en større, helhetlig transportpolitikk innen EU som innebærer at negative miljøvirkninger skal prises inn, og at markedet skal fungere som den mekanismen som gir størst ressursutnyttelse av infrastrukturen. Det er anslått at de totale kostnadene forbundet med kø og kapasitetsproblemer på veg utgjør 1 pst av EUs totale bruttonasjonalprodukt. Miljøkostnadene er estimert til 1,1 pst. Den eksterne evalueringen av Marco Polo-programmet anslår som nevnt at man når 64 pst av måltallet om modale skift i transporten. Gitt at man ikke endrer noe i programmet til Marco Polo II, vil man i beste fall kun oppnå samme måltall neste periode. Dette innebærer igjen at man mislykkes i å fange opp en betydelig andel av veksten i internasjonal godstransport; denne er anslått til å være 60 pst, tilsvarende 20,5 mrd tonn-kilometer. Dette vil innebære økte kostnader på veg-infrastrukturen, økt kø, økt lokal og global forurensing, skade på miljø og samtidig gi økt usikkerhet i logistikkplanlegging. Nåværende maksimale støttebeløp er €1 pr 500 tonn-kilometer som er skiftet vekk fra vegtransport. Dette tilsvarer €9,15 i sparte kostnader forbundet med negative eksternaliteter ved å la denne transporten forbli på vegsystemet. Selv om intensiteten på støtten foreslås økt fra €1 til €2, bevares prinsippet om proporsjonalitet. Det er også verd å merke seg at for hver Euro som Marco Polo subsidierer med, genereres det investeringer i mer miljøvennlige transportsystemer verd €20.

Norge har siden 2004 deltatt i det første Marco Polo-programmet, og i Marco Polo II-programmet siden 2007, da programmet ble innlemmet i EØS-avtalen (jf. St.prp. nr. 75 (2006-2007)). Programmet har en økonomisk ramme på € 450 millioner for programperioden 2007 – 2013, eller om lag € 64,3 millioner i gjennomsnitt pr. år.

Norge bidrar allerede økonomisk til Marco Polo-programmet. Endringene åpner for at enkeltbedrifter gis anledning til å søke, og kravene til tonn-kilometer senkes noe. Dette er en fordel for norske aktører fordi flere vil kunne tilfredsstille søkekriteriene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.